

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Avgvstvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Benedicti.] *Hac die migrasse refert Panuinus in epitome Pont. Rom. Monachum quidem ante Pontificatum fuisse affirmat Hieronymus Plata de bono status religiosi lib. 2. c. 28. ex pontificali cathedra, cuius nomen cenobii non meminit. De eo agit Platina, Volaterranus, & alij rectiores in vitis Pontificum Romanorum. Obiit anno Domini 530. Pontificatus sui anno 4. mense 4. die 15.*

Neoti monachi.] De eo Molanus in addit. ad Vfsuardum, hac die. Vitam eius Gulielmus Ramesiensis monachus, in Crolandia, ordinis S. benedicti, qui claruit anno 1178. descripsit uersu, & prosa: & item translationis eius historiam. De eodem agunt Polydorus Virg. in hist. Angl. lib. 5. & Chorog. britan. fol. 394. floruit anno 880. sub Aluredo Rege, qui eius hortatu Academiam Oxoniensem instituit, uti ostendimus in explicatione ramorum huius arboris.

A V G V S T V S.

CALENDIS AVGVSTI.

VINTONIAE in Anglia, Sancti Etheluuoldi episcopi, confessoris, sanctitate & miraculis clarissimi. Marcianus, depositio Sancti Ionati Abbatis. Gandavi, eleuatio, & translatio Sancti Bauonis, pij confessoris. In Blandino Monasterio, traslatio S. Vuuuualoci Abbatis. Bambergæ, translatio sanctæ Cunegundis Imperatricis, virginis, & sanctimonialis Conuigienfis. Messanæ in Sicilia, passio infinitorum Sactorum monachorum, qui ab Abraymo Saracenorum Duce pro fide Christi necati sunt.

AVGVSTI I.

Etheluuoldi episcopi.] *De quo Mart. Rom. cum Baronio: Molanus in addit. ad Vfsuardum, & Galefinius, hac die. Vita eius compendium refert Surius tomo 4. hac ite die. Eam descriperat Vuolstanus Vintoniensis monachus. De eodem agunt Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 226. & lib. 4. cap. 205. Polydorus in histor. Angl. lib. 6. & 7. Fuit primum monachus Glasconiensis sub S. Dunstano, Abbate, a quo factus est Abbas Abyndonensis, & demum Vintoniensis Episcopus: Obiit anno Domini 984. episcopatus 21. Baronius editionis Veneriana habet obuisse anno 904. sed puto errorem esse in impressione.*

Ionati Abbatis.] De eo Molanus in addit. ad Vfsuardum, hac die. in indiculo Sanctorum Belgii fufius. Fuit primus eius cenobii Abbas, eoque defuncto moniales illud possederunt per annos fere 333. Floruit Dag-

Dagoberto Rege, anno Domini 640. Quiescit in cœnobio suo Marcianis. Elenatio Bauonis.] De eadem Molanus in addit. ad Vrsardum, hac die: & in indiculo Sanctorum Belgii. Elenatio facta est per S. Eligium episcopum: Translatio vero per Eremboldum Abbatem anno Domini 1010. in qua coram omni populo Mensuinalis Antuerpiana puella paralytica sanitate donata est. De eadem agit Meyerus in Annal. Flandrie lib. 2. ad eundem annum.

Vinuualoci Abbatis.] De qua idem Molanus locis citatis, hac die. Cunegundis Imp.] Huius transitum hac die, annotant Maurolycus, & Felici: nos vero de ea egimus die tertio Martii, quo reponitur tum à Surio, tum etiam à reliquis Martyrologiorum scriptoribus: qui tamen que sit illa eius festiuitas, depositionis ve, an translationis, non produnt. arbitramur nihilominus potius translationis esse, si quæ præfati scriptores, hac die de ea recitant, uera sint.

Passio infinitorum SS. Monachorum.] Quorum martyrium descripsit Petrus Diaconus monachus Casinas, taliter exorsus, Tempore illo quo Constant. & hac ipsa die passos testatur, cuius uerba sunt; Anno autem Domini nongentesimo, indictione tertia, die prima Augusti Saraceni cum Abaymo Rege suo, à Babylonia & Africa aduenientes, Siciliam inuadunt, & Monasterium Sancti Placidi ingressi euaginatæ gladiis Monachos aggrediuntur, illosque Christum negare, & nefandam religionem uenerari compellunt: quod dum contemnerent, omnes in eodem loco, una cum monachis Casinensibus, qui ibi ab Abbate suo directi fuerant, Saracenorum gladiis occisi sunt. Quibus occisis cœnobium omne præter ecclesiam, ab illis destructum est, anno Domini nongentesimo tertio, indictione sexta, prima die Augusti. Hac Petrus. Bis autem passos fuisse ratio temporum manifestat, hac scilicet uice, de qua nunc agimus, quæ erat secunda, & prima uice anno Domini octingentesimo octogesimo quarto. sed qua die nescitur, ut refert auctor martyrii Sancti Bertharii Abbatis & sociorum hac periodo: Post mortem Sancti Bertharii, Rex Saracenorum Abaymo, cognomento Cassala, Siciliam ingressus, quotquot monachorum ibi reperit, pro fide Christi capite truncauit, anno Domini octingentesimo octogesimo quarto. De quorum item passione Petrus Diaconus in descriptione passionis præcedentium monachorum supracitata statim in principio, sic loquitur: Quo tempore Saraceni Siciliam inuadunt, ad cœnobiumque sancti Placidi deuenientes, direptum solo prosternunt, solam tantum Ecclesiam relinquentes, & monachos quotquot ibidem inuenerunt, diuersis suppliciis affectos Lætho dederunt.

Q 9 2 Ex

Extant & de hac re post finem chronici Casinensis epistola Siculorum monachorum dua, Abbatibus Casini, Appollinari, & Leoni, directæ.

QVARTO NONAS AVGVSTI.

Patavij, Canonizatio Sanctorum omnium qui in cœnobio sanctæ Iustine requiescunt. Romæ, Sanctorum Stephani Secundi, & Stephani tertii, Pontificum.

AVGVSTI 2.

Canonizatio Sanctorum.] Huius Canonizationis fidē facit inscriptio, quæ in Ecclesia Sanctæ Iustine, Basi ad dexteram Chori collocata insculpta legitur, quæ talis est.

Anno post Christum natum M. L. Henrico I I. Imp. Bernardus Episcopus Patavir & doctrinæ, & sanctitatis eximie, Augustissima Sanctorum Corpora, quæ è vetere temp. in hoc paulo ante translata sunt, multis ante sæculis, uariis huius ciuitatis calamitatibus ignorata, primus inuenit. Post autem Leo IX. Pont. Max. uir sanctiss. cum aduersus Pannoniæ Regem Diuina uoluntate per Pat. agrum proficiscens, ab ipso Bernardo honorificè esset exceptus, eadem corpora, multa pimum ante eorum miracula conspicatus. IIII. Non. Aug. in album Diuorum retulit, & Ber. rogatu re Diuina in hoc temp. religio sis. facta, populum sua illustrauit benedictione. M.D. LXII.

Quo autem anno hæc facta fuerit explicatur in subsequenti epistola, cuius extat memoria in peruetusto exemplari MS. in membranis, in quibus omnium Monachorum ibidem morientium nomina describuntur, quod asseruatur in Sacristia eiusdem cœnobij.

Anno Dominicæ Incarnationis 1053. Indictione 6.

Henrico I I. Imp. regnante.

Hic sepulta est Felicitas illust. femina, Deo deuota, sacro uelamine dedicata, q̄ die noctuq; in Dei seruitio p̄sistens, in celis suscepta est.

Acta sunt hæc 4. Nonas Augusti, sub Bernardo Episcopo.

Hoc epitaphium repertum est anno Domini M.D. LXII. quando corpus eiusdem uirginis, cum reliquis alijs, è uetere Ecclesia, ad nouam est translatum, de qua translatione egimus die 14. Martij.

Confirmatur, & hæc Sanctorum Canonizatio, scriptura quadam Patris D. Eusebij Mutinensis, tunc temporis Prioris Monasterij Sanctæ Iustine, qui agens de reuelatione Indulgentiarum ecclesie sue, facta ciuitatis Matrone, a S. Iustina Virgine, anno 1456. hebdomada quarta sancti quadragesime; simulque de nonnullarum Indulgentiarum largitione facta a Leone Papa IX. in hunc modum patrio sermone loquitur.

Indul.

Indulgenze concesse da Papa Leon Nono.

Nell'anno millesimo cinquecentesimo terzo, dopo la Natività de Christo, sotto l'Imperio d'Henrico III. Bernardo Velcovo di Padoa, huomo di rara dottrina, & santità, prima trouò li venerabilissimi corpi de Santi, liquali essendo stati occolti molti secoli inàzi, per varie calamità à questa Città accadute, sono stati poco auanti dall'antico tempio, in questo nouo transferiti.

Dipoi Leon Nono Pontefice Massimo huomo santissimo, camminando per diuin uolere, per il territorio Padoano contra il Re d'Vngheria, & essendo stato dall'istesso Bernardo honoreuolmente ricevuto, ueduti i molti miracoli, prima da quei corpi fatti, à dì 2. d'Agosto li registrò nel numero delli altri Santi, & à preghi di Bernardo celebrò religiosissimamente in questo tempio la Messa, diede al popolo la sua benedictione, & concesse le medesime Indulgentie à quei, che hauessero uisitato questa Chiesa piamente, lequali conseruano quelli, che uisitano le Venerabilissime Chiese di Roma.

Hac Eusebius. Presentem uero horum Sanctorum Canonizationem, ideo hic apponimus, quod inter eos fuerint tres ordinis Monastici professores, S. Arnaldus Abbas, scilicet S. Prius monachus, & S. Felicitas Sanctimonialis, de quibus latius egimus in eorundem Natalibus: qui summa cum ueneratione, populi que frequentia & deuotione usque ad annum proxime preteritum, sacre quadragesime tempore à Monachis soliti erant obseruari, sed qua ratione, aut qua urgente causa aboliti fuerint mirari satis non possum, cum ab Ecclesia pro Sanctis habeantur, ut ex prefatis liquet.

Stephani Secundi] & Stephani tertii.] De iisdem agunt, hac die Maurolycus, & Felici. Egimus nos de Stephano 2. die 6. cal. Maij: de altero pridie cal. Februarij: eorum enim dies natalicij à Panuino & alijs, in diebus annotantur.

TERTIO NONAS AVGVSTI.

In agro Mutinensi, Monasterio Nonantulano, depositio Sancti Gregorii Abbatis, sanctitate clari.

AVGVSTI 3.

Gregorii Abb.] *Calendarium Nonantulanum & Chronicon MS. in membranis, quod in Sacristia illius cenobii, simul cum uita S. Gregorii primi eiusdem Monasterii Abbatis, asseruatur, eius Natalem, hac die annorant. Fuit Abbas 16. illius loci, creatus anno 912. obiitque anno 933.*

Messanæ in Sicilia, Inuentio corporum Sancti Placidi Abbatis & Martyris, ac Sociorum eius, triginta trium aliorum monachorum, in qua plurimi utriusque sexus fideles, magno Dei munere, & sanctorum suorum intercessione, avariis, quibus destituebantur, languoribus, curati sunt.

AVGVSTI 3.

Inuentio corporum.] Hæc Inuentio reuera quidem præcedenti die facta est, adhuc tamen latet, ideoque hac die recolitur, quod omnibus utriusque sexus fidelibus fuerit manifestata. Quomodo autem facta fuerit, quoque tempore, qua occasione, & à quibus, necessarium duxi, breuiter co fusius recensere; Cum enim prefatorum Sanctorum corpora sine aliquo scripturæ testimonio inuenta fuerint, dubitari iure posset, eademve sint, an aliorum hominum, nisi auctoritas Pontificia, & aliorum Doctorum determinatio, intercederet. Sed antequam ad Inventionem descendamus, testimonium Theologorum Ciuitatis Messanensis, R. P. Domno Hieronymo à Perusio Abbati S. Mariæ Florentiæ transmissum, quid de huiusmodi corporibus sentiendum sit, primo apponendum censuimus, quod tale est.

De quatuor defunctorum corporibus in Ecclesia S. Ioannis Baptistæ Messanæ inuentis, quid sentiendum sit.

Solemne fuit apud antiquos, ut ubi ecclesia esset edificanda, dum genti prius peruestigatione exquireretur, ne aliquod ibi humanum esset corpus humanum: id quidem S. Gregorius Papa pluribus literis suis significat. Rursum & illud exploratum habetur, subter tribunam ecclesiæ siue absidem, in qua primarium Altare sursum, & deorsum confessio esset, non nisi sanctorum corpora reponi solere. Cum igitur eadem corpora ibidem loci sint reperta; non illi sanctorum esse euident est coniectura, imò & uehemens testimonium.

Verum ea esse sacra corpora sanctorum Martyrum, Placidi, Eusechii, & Victorini fratrum, & Flauiae sororis (trium uiro- & unius feminae esse, ex capitum differentiis accurate perspectis, & testimonio Gordiani Discipuli S. Benedicti, & eiusdem Placidi discipulis, qui ipsius res gestas, & sociorum Martyrum scripsit, acque eorundem corpora sepeliuit, expressum habetur; cum in primis eorundem passionem hæc habeat.

Tulit corpus beati Placidi Martyris, & corpora sanctorum Eusechii, & Victorini, ac S. Virginis Flauiae sororis illius; & capitula eorum coniungens corporibus, prout potuit, in ecclesia S. Ioannis Baptistæ

Baptiste sepeliuit, mundans eam prius à Saracenorum immūditijs, fuerat ea Ecclesia ab eodem S. Placido nuper erecta, ut eiusdē acta testantur. Rursus idem Gordianus in epistola, tunc temporis scripta ad S. Maurum Abbatem hæc ait.

Quorum Corpora (Monachorum uidelicet triginta trium, tunc in eodem occisorum) colligens in maris littore, eius uero, Placidi, scilicet, & fratrum eius, humare curauit in ecclesia S. Ioannis Baptiste nimirum, quæ uastato Monasterio remanserat integra: idque factum tradit à se quinta die à passione ipsorum, cum interea ipse timoris causa latuisset. hæcque à se præpropere esse curata demonstrat, ut nō sit mirandum, si nullum in eo sepulchro repertum sit Epitaphium. Cæterum, & ecclesiam Messanensem eo tempore fuisse pauperissimam, argumento est epistola S. Gregorii ad Felicem, tunc episcopum scripta. lib. 1. c. 64. His igitur satis superque testatis, nulla penitus est penes nos dubitatio, ea nuper inuenta, esse prædictorum sanctorum Corpora. &c.

His prelibatis, ad Inuentionem ipsam ueniamus, quam aliorum potius ore, etiam si vulgari idiomate, quam nostro proprio, aut aliorum relatione, describere libuit; duabus potissimum ex causis, cum ut ueritas ipsa, illorum qui presentes fuerunt manibus exarata, magis elucescat: tum etiā ut adulationis, aut mendacii uicium à nobis penitus remoueat. De ipsa Inuentione, quoue ordine & modo facta referatur, Dominus Maurus à Castro Ioanne, Prior Monasterii Sancti Placidi Messanæ, Domino Bernardino Vegio (qui præterito mense Augusto anni præsentis 1593. mortem obiit) Procuratori Congregationis nostræ apud Proregem Neapolitanum, sic scribit.

Al molto R. P. Don Bernardino della Veggia Procuratore dignissimo della Congregatione.

Napoli.

Molto R. P. Mio Osseruandissimo.

Conuiene che debba far partece à V. P. M. R. come mio tanto caro Padre, di tanto gran thesoro, & incomparabil allegrezza spirituale, non anchora sentita nelli giorni nostri, Per la inuentione di tanti gloriosi Corpi di S. Placido & Compagni, essendo stati ritrouati nel dì dell' Inuentione di S. Stefano alli 3. del Presente. & perche io sto occupatissimo per tal negotio breuemente per quanto li potrà li narrerò il successo. Saperà dunque V. P.

Qq 4 M.R.

M. R. come alli 20. di Luglio passato, uenne qui in Messina il nostro creato gran Priore di S. Gio. Battista della gran Croce di Malta, di gran bona uita e fama, nostro Siciliano di Siracusa, & otto giorni dopo io andai a uisitarlo, & intrando la porta del Priorato uiddi che in eomenzauano a dirropare la tribona della Cappella doue era l'Altare di S. Placido, & marauigliato di ciò, dissi alli Maestri; che uol dire tal nouità: mi risposero come lo Reuerendissimo Signor Priore, uoleua accomodare la Ecclesia, essendo così antica, e mezza ruinata, & in questo me ne saglio ad alto, & uisitando detto Signor, uenimmo in ragionamento delli Corpi di S. Placido, & Compagni, & dandoli alcune notizie delle Vite e passion' loro, tutto s'infiammò di deuotione, & li promisi fra due giorni di mandarli la Passione di detti gloriosi Martiri, come già li attesi il giorno seguente, & sequitando i nostri ragionamenti, li dissi, come io hauea inteso da un Cappellano Vecchio di bona uita, & quello per detto di un suo antecessore pur anche Vecchio d'Anni 90. Cappellano della stessa ecclesia, qualmente una notte nel mezo di quella, dicendo Mattutino, uiddi uscire da dietro lo Altare maggiore, appresso doue era l'Altare di S. Placido uno Monacho qual dette me passeggiare per tutta la ecclesia, & subito ritornò là doue uscìo: & che raccontai à detto Signor Priore, & li assignai el loco, egli cortisissimo mi promise far' scauare là, & auuifarmi se qualche nouità si ritrouasse, & licentiatomi dal detto Signore, subito pose quantità di gente à scauare, & dopo tre ò quattro giorni scauato da palmi 18. truouò un sepolchro & di notte lo aperfero, & ritrouarono li quattro Corpi, & subito la mattina ci mandò auuifare alla nostra grangia, & andati ritrouammo che quelle ossa erano un pocho maltrattate per esser' scauate di notte, senza niuna scritta in sin' adella, qual sepolchro è di longhezza palmi 12. di larghezza 6. alto 3. fabricato di mattoni di Palmo uno, e mezo quadri, & grossi quattro dita, foderato di Balati di Pietra mischia, di due, e tre palmi l'uno, grosso uno dito scorniciati, che pare simile alla Pietra di quelle quattro Colonne nello Claustro uecchio di monte Casino innanti l'Ecclesia: delli quattro Corpi che ui erano dentro, ui era uno di donna come si ha conosciuto da' Medici per la testa, & giudichiamo essere di Santa Flauia: & detto Sepolcro statua sotto l'Altare maggiore di S. Gio. Battista, al corno destro sotto Palmi 18. & circumcirca il Sepolcro habbiamo ritrouato noue altri Corpi posti in terra semplicemente con le braccia belle, ordinate, che ci faceuano piangere di de-

di deuotione, & allegrezza à uederli, ve ne era vno senza testa qual si ha leuato sano impiastrato di fabrica. Si sono ancora ritrouati molti corpi abrugiati, con carboni, e ceneri mescolati con l'ossa; & appresso ritrouarono da 14. ampollette piene di sangue, & vna piena di cerebro, & tuttauia stiamo cauando con 12. homini, & con quattro deputati, cioè vno per lo Arcivescouo, vno per la Città, vno per lo Priorato, & due altri per la Religione: si attende per tutto à far Oratione di 40. hore, & processione; & noi particolarmente la facciamo ogni mattina, accio Dio Benedetto ci habbia à far degni di manifestarci questi gloriosi Corpi.

Lo concorso è tanto grande nella Ecclesia, & à quelli contorni, che pare cosa marauigliosa, & beato è quello che può pigliare vn poco di terra d'onde si scaua, & chi può hauere vn poco di acqua di quella che nasce sotto li piedi del Sepolcro di San Placido, si tiene felice. In sin' adesso si dice che siano sanati da 15. persone, da diuerse indispositioni, damattina si incomincerà, piacendo à Dio, à pigliar informatione per far processo di tutto ciò. Si stà anchora discutendo se si dene incominciar à farli riueranza, & honorarli come Santi. Appresso si anniserà à sua Santità: & di tutto il resto che alla giornata succederà io darò ragguaglio à V. P. M. R. Per farla partecipe di tanta gran consolatione, & darli notizia di sì inestimabile tesoro. Con tal fine li fo riueranza con basciarli le sacre mani, raccomandandomi alle sue deuote Orationi. Da Messina vltimo di Agosto. 1588.

Di V. P. M. R.

Affettionatissimo

D. Mauro di Castro.

Post scripta.

A l' presente habbiamo ritrouati altri corpi abrugiati, con certi ferri de dardi piccolini di bronzo à la Morelca, che se mostrano quasi niente consumati, per ilche si congettura, che prima li habbino faggitati, & dopo abrugiati, leggèdosi ne le historie uarie sorte de tormenti, come si uede per diuersi altri ferri mezi consummati, & infino hora habbiamo ritrouati da 16. corpi in ossa, con dha senza capo, & da 12. abrugiati; Et questa settimana si tenerà deputatione da Theologi, & experti per uedere, *quid agendum*, a che per gratia de Iddio non ne fa dubbio niuno: *nostrum est orare.*

Hæc

Hæc autem Doctorum & Theologorum determinatio ea est, quæ hæc epistolam immediate præcedit.

Est & eiusdem ferè tenoris alia epistola scripta R. P. D. Hieronymo Bruggiæ Perusino, monasterij Sanctæ Mariæ de Florentia Abbati, per D. Alexium Mesianensem, & S. Placidi tunc temporis monachum, nunc uero cœnobij S. Nicolai de Arenis in ciuitate Catana in temporalibus moderatorem, cuius exemplar est quod sequitur.

Al Molto R. P. Don Hieronymo di Peruggia, Abbate dignissimo, & Padre mio sempre osseruandissimo.
Firenza. Alla Badia.

Molto R. Padre mio osseruandissimo.

PAR ch'il cuore m'hauesse parlato d'hauerme fatto scriuere questo Capitolo passato à V. P. R. & supplicarla per la solennizzazione delli nostri gloriosissimi Martiri Placido, & Compagni, & benchè restasse defraudato di tal desiderata aspettatione, ha piaciuto al Signore, che ce n'habbi cōcesso una maggiore, atteso ch'alli tre del passato giorno dell'Inuentione del Beatissimo S. Stefano & Compagni, s'ha ancor reuelato il nostro Santiss. Placido, & Compagni, in questa Città nella Chiesa di S. Gio. Battista sotto l'Altare maggiore xx. pal. al corno destro di detto Altare, s'è ritrouato vn tumulto, il qual di fuori è di fabrica, ma dalla parte di dentro di pietra mischia, cō simile à quella delle Colonne di Monte Casino, lauorata bellissima, & dentro ui trouarno quattro corpi, & attorno detto sepolcro dentro la rena sotterrati hanno trouato da xx. corpi altri, l'ossa delliquali sono bianchi, & sodi, nō ostate che siano stati 1047. Anni sotto terra, oltre di ciò appresso detti Corpi ui trouorno una quantità di Carrassini di Creta fortissimi lauorati, tutti pieni di terra, che giudicano sia della terra madefatta del sangue di detti Martiri, ch'allhora li Messinesi ardore fidei, & deuotionis l'habiano raccolta & posta in detti Vasi, & sepulto là appresso detti Corpi. Li miracoli ch'han fatto, & fanno tuttauia sono grādi, massime in hauer guarito doi paralitici, & altre molte Infermità, come pare per processo, qual han fatto la Città, & Monsignore; ilqual vā à Roma per consultarlo con sua Santità per farle uenerare, tuttauia se caua, & ritrouano di detti Corpi, & si conseruano dentro Calle, qual stanno in una stanza della qual una chiauue tien detto Monsignore: una la Città, & vna il Priore di detta Chiesa, Cavalier di Malta della gran Croce, alqual è stata con cella

cessa questa special gratia di trouar à tempi suoi tale Theforo. quello succederà appresso ne raggiuglierò V. P. M. R. sì che l'inuito per adesso à far allegrezza, & tripudio, quia fratres nostri inuenti sunt. così dico à tutti quelli VV. PP. & Fratelli, questa Città per l'allegrezza, & per li sudetti Miracoli stà in gran giubilo, festa, & dinotione, & s'hanno fatto, & fanno molte letanie, & molti si battenno il sangue, & s'esercitano molte altre opere pie. Noi altri quando usciamo per la Città semo talmēte honorati, & riuertiti, come se fossimo quelli SS. PP. dall'Heremo, tutto ad honor di Dio Benedetto, & di detti Martiri, per liquali ci è successa tanta gratia. Per adesso non m'occorre altro: baso le sacre mani di V. P. M. R. & raccomandandomi à sue sante orationi, & saluto tutti quelli VV. PP. & fratelli. Da Messina li 8. di Settembre 1588.

Di V. P. M. R.

Affettionatissimo Figliuolo.

D. Alessio di Messina.

FAMA tanti miraculi uniuersam ciuitatem replens, ad aures tandem Renouandissimi Domini, D. Antonij Lombardi Archiepiscopi Messanensis ascendit; qui rei nouitatem considerans, & periculum simul animarum perpendens, si, quod adhuc nesciebatur, incertum, pro certo ueneretur & coleretur, & quod Deo debetur adoratione Patrie, & Sanctis eius ueneratione dulcis, hominibus & creaturis humanis ab Ecclesia Sacrosancta, nondum Canonizatis offerretur, matura prius habita suorum deliberatione, ut quid facto opus esset sciret, tales ad Illustrissimum Dominum D. Alexandrum Montalium S. R. E. Cardinalem Amplissimum, Literas dedit.

C O P I A.

Il Priore di San Giouanni di questa Città della Religione Hierosolimitana, uolendo mettere in fabrica la sua Chiesa per abbellirla, & trasportare la tribona con l'Altare maggiore à parte piu comoda m'addimandò licenza, & ce la concessi: mentre si staua dirupando, & scauando il luogo di detta Tribona dietro l'Altare maggiore sotto da diece, in 12. palmi in circa, fu trouato una sepoltura antichissima fabricata di pietre cotte coperta à modo di Arca tutta di mattoni assai grandi, & aperta si trouò dalla parte di dentro tutta foderata di una ueste di pietra come porfidina, & iui si rinchiudeuano quattro corpi, laqual cosa scoperta si andò in bisbiglio tutta

tutta la Città con uoce, che si erano ritrouati li beati Corpi di San Placido Abbate dell'Ordine Casinense, & di Euticio, Vittorino, & Flauia suoi Fratelli, & Sorella, & tanto più il popolo concorrea cò gran tumulto, & si metteua come anche si mette in questa credenza, pche si hà per traditione, che in quel luogo ui fù martorizato detto glorioso Santo con li suoi detti Fratelli, & Sorella, e più di trenta altri Monaci, anco ci è la uita di San Placido fatta da Gordiano suo discepolo, che dice, che alli p'detti quattro Corpi, partito il Tirano, ui diede honorata sepoltura nella Chiesa di S. Gio. Battista, che à quel tempo era Monasterio, & iui habitauano Monaci di detto Ordine. Io ui andai, & uiddi ogni cosa, ma per leuare tanto rumore, & l'occasione di adorare Corpi senza uera certezza, che siano beati, diedi ordine, che tutte quelle ossa si leuassero della sepoltura, & si mettessero in una cassa unite riposta in luogo sicuro, & colì si fece, dopo continouandosi à cauare uicino à detta sepoltura poco più d'un palmo scoperse interrato vn'altro corpo, sopra il quale pur si leuò uoce, che fusse uno de' Monaci Martiri, & l'opinione uniuersale stima, che sia Santo Donato, che pur si legge, che fù Martiri zato nell'istesso tempo, & impeto, che fecero quei maluaggi Tiranni alla morte di San Placido, il medesimo Corpo si è separatamente cauato come gl'altri, & si crede, che se ne trouaranno altri: gl'inditij secondo si legge sono grandi, & si corroborano con parer di Medici, & Notomisti, quali uisto li sudetti quattro Corpi dicono fra essi esserui vn capo di donna.

Tanto scriue Monsignor' Arcuefcouo di Messina,
all'Illustrissimo Mont'Alto.

His litteris, & à Summo Pontifice, Sanctissimo D.N. Sixto V. nris & lectis, ac prefato Reuerendiss. D. Antonio Archiepiscopo (qui ad Limina Sanctorum Apostolorum uisitanda accesserat, ut super hac re Summi in terra Christi Vicarij experiretur uoluntatem) uocato, & audito; necnon Inuentionis ipsius processu, qui grauissimorum uirorum testimonijs roboratus erat, per Illustriss. S.R.E. Cardin. super interpretatione & executione sacri Concilij Tridentini, deputatorum, relationem, diligenter & mature considerato & recognito, idem Summus Pontifex Inuentionem presentem SS. Placidi, & Sociorum, ueram & indubitatam declarauit; ab utriusque sexus fidelibus, quotannis solemniter celebrandam precepit; eamque suo diplomate munendam & roborandam, ac de thesauro Sancte Ecclesie, indulgentiis uidelicet, augendam & ditandam censuit, ut ex subsequenti eius Bulla uidere est.

Sanctif.

Sanctissimi D. N. Sixti Diuina Prouidentia Papæ V.
Præceptum.

DE festo SS. Placidi, & Sociorum Martyrum Celebrando: & in
Calendarium Romanum reponendo: Et concessio Indulgentiæ,
pro uisitantibus Ecclesiam S. Io. Baptistæ Messan. Vbi eorum cor-
pora nuper inuenta fuerunt.

SIXTVS Episcopus Seruus Seruorum DEI AD PERPTVAM
REI MEMORIAM.

DOMINVS Omnipotens qui suauiter cuncta disponit, miseri-
cordiarum Pater & Deus totius consolationis, sacrosanctâ eius
Ecclesiam pretioso unigeniti filii sui sanguine acquisitam, & in Apo-
stolicæ confessionis petra solidatam, voluit nedum inter mundi ad-
uersa & turbines sanctis martyribus quasi fortissimis propugnato-
ribus tueri, uerum eorundem gloriosis trophæis ita indies illustra-
ri, ut non modo illi felicissimas de impiis persecutoribus & Chri-
stianæ fidei hostibus in hoc sæculo uictorias reportando eandem pro-
pagarent, sed mox ad æternam ipsi cælestis patriæ beatitudinē eue-
cti pie apud Deum intercedendo illam uel maxime iuuaret, ac per-
petuo iuuent: Vnde non immerito sacræ eorum reliquiæ & eorum
dem passionum monumenta in terris relicta Christianum populum
ad laudandam in eis diuinam maiestatem, ad illorum salutaria exē-
pla imitanda, ad rerum humanarum & prætereūtis huius sæculi de-
spicientiam, ad eorum denique opem & patrocinium in tribulatio-
nibus & necessitatibus inuocandum mirum immodum excitant. In-
ter hos uero ipsos quos martyrii coronâ donatos catholica inuocat
& ueneratur Ecclesia merito insigni honore celebranda est memo-
ria sanctorum Placidi, & Sociorum martyrum, qui Iustiniani Ma-
gno Imper. temporibus cum sancti Benedicti, tunc adhuc uiuentis
religionis zelum & uitæ sanctitatem admirati sub illius regula se Dei
obsequiis dicaissent, & in Monasterio cum Ecclesia sancti Ioannis
Baptistæ, prope muros Messanæ ciuitatis tunc recenter ab ipsomet
Placido in paterno fundo extructo & instituto, cui idem Placidus à
sancto Benedicto eo missus tanto Magistro dignus discipulus præ-
erat, gratum altissimo exhiberent famulatum; ad eam perfectionē
breui peruenerunt, ut cum eorum sanctimonie fama longe lateque
diffusa etiam in Urbem Romā peruasisset, impulerit pios ipsius Pla-
cidi fratres germanos Eutychium & Victorinum, & uirginem Fla-
uiam

uiam eorundem sororem ad iter suscipiendum Placidi fratris uisendi causa: sed diuina prouidentia factum est, ut cum Messanam uenissent, & apud eum vix per paucos dies morati essent, crudelissimi Saracenorum Regis, uel potius Tyranni Abdalæ classis, Christiano nomini nefarium bellum, Insulæ uero Siciliæ uastitatem, incendia, rapinas inferens ad eandem Cuitatem ex improviso appulerit: Vbi eius classis Dux Mamamucha cum in Monasterium irrupisset, cepit miraferrate contra eos omnes in uincula coniectos seruire, & acerbissimis quibusdam cruciatibus, exquisitisque tormentorum generibus conari, si qua ratione posset eos à Christiana religione dimouere. Verumtamen ipsi adiuuante Spiritus sancti gratia & non modo in religiosiis uiris, sed in aliis quoque Placidi fratribus, atque adeo in sexu fragili & uirgineo pectore suam diuinam uirtutem mirabiliter ostendente, cuncti in Christianæ fidei præclara confessione fortiter perseverantes agonem suum glorioso Martyrio consummarunt. Cumque eorum quidem animæ triumphalem palmam adeptæ in cælum euolassent, corpora uero multis, ut antiquæ testantur historiæ, magnisq; miraculis illustra in Ecclesia S. Ioannis Baptiste Messanenensis, quæ postmodum successu temporis in Prioratum Hospitalis eiusdem S. Ioannis Hierosolymitan. fuit erecta, pie sepulta & recondita, temporum iniuria per multa sæcula, ita inibi occulta latuissent, ut iam nostra ætate licet ex pluribus antiquitatis monumentis constaret, ea in præfata Ecclesia S. Ioannis Baptiste sepulta fuissent: tamen certus eius Ecclesiæ locus, ubi sita forent, penitus ignoraretur: placuit tandem diuinæ misericordiæ sacra nonnullorum ex eis monumenta & reliquias, dum pro fundamentis in reparatione ipsius Ecclesiæ iaciendis humus effoderetur, post longum temporis interuallum, nuper in lucem proferre. Quare cum primum ex relatione Venerabilis fratris Antonii Archiepiscopi Messanen. compluribus de super examinatis testibus ac processu formato, & ad nos transmissis id nobis significatum fuit, Nos attendentes iuxta antiquissimum catholicæ & Apostolicæ Ecclesiæ usum à primæuis Christianæ religionis temporibus receptum, Sanctorumque Patrum vnanimè consensionem & sacrorum conciliorum, ac nouissimè œcumenici Tridentini decreta beatorum martyrum & aliorum cum Christo in cælis regnantium sancta corpora, per quæ multa beneficia à Deo mortalibus præstantur congruo quidem honore ueneranda esse: sed etiam adhibendam cautionem in sacratum reliquiarum ueneratione, ut omnis superstitio tollatur, nec nouas reliquias recipiendas esse, nisi

primis

prius ab Episcopo recognita & approbata fuerint, recognitionem
 processus huiusmodi Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardi-
 nalibus super interpretatione & executione dicti Concilij Triden-
 tini deputatis duximus committendam, qui ipso processu diligenter,
 prout rei grauitas postulabat considerato & recognito, necnon uo-
 cato & audito eodē Antonio Archiepiscopo qui & sacras reliquias,
 & alia complura antiquitatis monumenta in ea Ecclesia inspexit, &
 deinde ad nos & beatorum Apostolorum limina uisitanda in Urbē
 uenit, cum nobis retulissent satis constare de aliquorum ex dictis
 sanctis corporibus inuentione: Nos primum quidem ingentes Deo
 omnipotenti gratias egimus, quod inter cetera quæ his calamitosiss
 & turbulentis temporibus Christiano populo indies largitur pluri-
 ma & maxima beneficia, hoc quoque insigni munere quasi pretio-
 sissimo thesauro detecto dignatus sit dictorum Placidi & Sociorū
 Martyrum memoriam renouare. Nunc autem ut pro nostro pasto-
 rali officio quantum in nobis est curemus ne inuictorum Martyrū
 corpora diuinæ erga nos charitatis pignora quæ uiua membra fue-
 runt Christi & templa Spiritus sancti, ab ipso ad æternam vitam su-
 scitanda & glorificanda diutius inobscurer vetustas, aut ex animis
 Christi fidelium deleat obliuio; sed ut potius eis omnium gentium
 & sæculorum prædicatione dignissimis honor debitus, si non pro ip-
 sorum dignitate ac meritis, saltem pro nostra tenuitate tribuatur:
 Simulque excitentur iidem fideles ad eorum uestigia pro cuiusque
 capiti prosequenda, & ad inuocandam opem illorū quos & ipsius Ec-
 clesiæ amantissimos & propter religiosæ uitæ professionem & obser-
 uationem, castimoniam, sanctitatem, & constantem Christianæ fidei
 confessionem Martyrio consummatam Deo acceptissimos esse intel-
 ligimus, ac denique ut in eorundem ueneratione Dei qui se per os
 David in sanctis suis laudari præcipit, immensa bonitas glorificetur
 & pie Christi fidelium mentes ad eorum memoriam recolendā an-
 nuerfaria commemoratione & celebritate admoneantur. Habita-
 prædictorum Cardinalium relatione de eorum consilio & assensu
 auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, ut eorundē
 sanctorum Martyrum Placidi & sociorum dies festus, quo ipsi bo-
 no & legitimo certamine pro Christi gloria absoluto, cursu consum-
 mato, fide seruata, nobilissima Martyrii corona decorati ad cælestē
 patriam migrauerūt, nimirum iij. Non. Octobris in omnibus Chri-
 stiani orbis partibus sub officio simplici, in Messanensi uero Ciuita-
 te diocesi & prouincia duplici, & præterea alter dies festus inuen-
 tionis

tionis eorundem Prid. Non. Augusti in Ecclesia præfata S. Ioannis Baptistæ Messanensis duntaxat sub duplici pariter officio à cunctis personis Ecclesiasticis sæcularibus, ac quorumvis ordinum regulis de communi plurimorum Martyrum, ubi proprium deerit, perpetuo celebretur. Volumus quæ, ut in Calendario quo nunc uimur sicut in Romano Martyrologio, & antea in quibusdam Calendariis habebatur, ad eum diem eorundem sanctorum nomina adhiberentur; etiam si in nouissima Missalis & Breuiarii Romani editione ea fuerint prætermissa. Hortantes utrinque sexus Christifideles ciuitatis Messanensis incolas, ut eorundem Martyrii diem festum præ, ac religiosè colant & obseruent, & sicuti in reliquis diebus festis de præcepto Sanctæ matris Ecclesiæ moris est, à seruilibus operibus abstineant, ac demum ad augendam Christiani populi erga eosdè inclitos Martyres deuotionem, ut quæ eo frequentius & ardentiori pietatis studio confluant ad sacra eorum sepulchra, quo uberius cognouerint se per hoc cælestis gratiæ donis esse resectos, de omnipotentis Dei misericordia & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eorum auctoritate confisi eisdem Christifidelibus uerè penitentibus qui peccata sua sacerdotibus idoneis ab ordinariis locorum approbatis confessi fuerint, ac sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum susceperint, & prædictæ Inuentionis die festo dictam Ecclesiam, ubi eadem sancta corpora requiescunt, deuote uisitauerint, atque inibi pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem perpetuo concedimus & elargimur. Quo circa mandamus uniuersis & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, cæterisque Ecclesiarum Prælatibus, ut præsentis litteras in suis quilibet Prouincijs, Ciuitatibus & locis solenniter publicari; & ab omnibus personis Ecclesiasticis sæcularibus & regularibus ubique gentium & locorum inuiolate obseruari curent. Volumus autem ut earundem præsentium exempla, etiam impressa Notarii publici manu subscripta, & sigillo personarum in dignitate Ecclesiastica constitutarum obsignata eandem prorsus ubique fidem faciant, quam ipsæ præsentis facerent, si ostenderentur uel exhiberentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum præcepti, uoluntatis, hortationis concessionis, elargitionis & mandati infringere, uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum

anno Incarnationis Dominicæ . M. D. LXXXVIII. Id. No-
vembri, Pontificatus nostri anno Quarto .

E. Card. Prodat.

Io. Ang. Papius.

S. de Vrfinis.

Registrata apud Io. Angelum Secretarium.

Anno à Natiuitate Domini , Millesimo quingentesimo octauo ,
Indictione prima , die uero decimalextra Mensis Decembris, Ponti-
ficatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Sixti diuina prouiden-
tia Papæ V. Anno Quarto : Retroscriptæ litteræ Apostolicæ affixæ
& publicatæ fuerunt in ualuis Basilicarum S. Io. Lateranen. & S. Pe-
tri Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostoli-
cæ & aciei Campi Floræ, ut moris est per nos Hieronymum Lutiū
& Io. Baptistam Bagni eiusdem S. D. N. Papæ Curf.

Romæ ; Apud hæredes Antonij Bladij Impressores Camerales.

M. D. LXXXVIII.

Alex. Parabiachus Mag. Curforum.

*Huiusmodi Summi Pontificis Bulla exhilarati Magistratus, Ci-
uesque Messanenses, Legatis ad Pontificem missis, ei de tanto sibi mu-
nere concessio, gratias quam humiles egerunt, & insuper, ut Ecclesia S.
Baptistæ Ioannis, quæ olim Monachorum Casinensium fuerat, ipsis RR.
PP. redderetur, suppliciter postularunt : & hæc ex eorum supplici libel-
lo hic apposito, latius patebunt legentibus.*

BEATISSIMO PADRE.

È Statatanta grande, & uniuersale l'allegrezza, che questa Città,
è tutto il Regno ha sentito cō la bolla di V. B. intorno la dichia-
razione delli Corpi di questi Santi Gloriosi, Placido, Fratelli, Sorel-
la, & Compagni ritrouati nella Chiesa di Santo Gio. Battista di que-
sta Città, che desiderosi noi di uedere così gran thesoro custodito
con quella maggior ueneratione, culto, & religiosità che si ricerca,
ci ha parso conueniente racorrer in supplicar humilmente à V. B. di
quanto si degnerà uedere per l'allegato memoriale . Per tanto di
muono la supplichiamo resti seruita considerarla pia intentione; &
petitione di questa Città con ordinare quello tanto che li parerà
maggior seruitio à Dio N. S. ilquale conceda à V. B. quella prospe-
rità; & uita longa, che desidera; & la religione Christiana ha dibi-

R. r fogno

sogno, con qual fine li basciamo humilmente li Santissimi Piedi.
In Messina li 17. di Febraro . 1589.

Di V. B. Obedientissimi Serui.

Philippo Campulo. Francesco Rigitano.

Philippo Vila di Cani. Lo Baron di Callari.

Lo Baron della Massaria. Geronimo Capellino.

Copia della supplica, ouer Memoriale delli Signori Giurati
di Messina al Papa.

BEATISSIME PATER.

POst humilem beatorum Pedum osculationem. Hauendo
N. S. Dio, la cui Santa mano in questi nostri tempi non è ab-
breuiata, rinelatoci il precioso, e gran thesoro delli Corpi delli San-
ti Placido, Eutitio, Victorino Fratelli, & di Santa Flauia vergine, &
martire, loro forella, & d'altri 33. Monaci martiri Compagni, & di-
siderando questa Città, che cosi gran thesoro, sia custodito, & uene-
rato con la maggior deuotione, & pompa, che sia possibile, ilche
è difficile, se non si restituisca la Chiesa, & Monasterio di S. Gio. Bat-
tista alli RR. PP. Monaci Casinensi, primi Padroni & fondatori di
quello santo loco, che fu da Tertullo P. di Santo Placido donato al
P. Santo Benedetto, con darseli qualche honorata ricompensatione
alla Religione Hierosolimitana di Cauallieri di Malta, hoggi posses-
sori di detta Chiesa. Ricorre perciò questa Città humilmente alli
Piedi di V. B. supplicandola resti seruita ordinare & comandare, che
li detti Padri Monaci Casinensi, ritornino à ristantiare dentro la
Città nella Chiesa di S. Gio. Battista, loro antica Casa, hoggi Pri-
orato, ilche risulterà à gran seruitio à Dio Nostro Signore: lode
à V. B. & edificatione di questa Città, laqual sta molto edifica-
ta della bona, & esemplar uita d'un Monasterio de' suddetti Padri
Casinensi discosto miglia 10. da quella, allaqual risulterà non poco
benefitio, & guadagno, poterne hauere un'altro dentro: & il predet-
to luoco di S. Gio. crescerà di deuotione, & religiosità con l'esem-
plar uita di quelli, non lasciando di ricordar à V. B. che in simili ca-
li suoi predecessori han fatto di Fel. M. Sixto Quarto, ilquale con-
dò, che'l Monasterio di Val di Castro della Marca dell'ordine Ca-
maldolense si transferisse, & andasse ad habitare dentro le mura di
Fabriano nella Chiesa, & Monasterio di S. Biaggio p' esser lui sepol-
to lo corpo di S. Romualdo Fondator di detti Camaldoli spollato
do quelli, che teneuano detta Chiesa. Similmente Leone X. fece co-
struire

rituire il Monasterio di S. Stefano, lo bosco in Calabria alla Religione Ceterulina, per esser la seconda Casa di quell'Ordine fondata da S. Bruno, doue morì, & si conserua lo suo corpo. Dopo la cui morte essendo occupato quello luoco da Monaci Cisterciensi fu tenuto per spatio d'Anni 400. sino al tempo d'esso Leone Decimo.

Con maggior ragione deue restituirsi la detta Chiesa di S. Gio. Battista alli Monaci della Congregatione Casinense, per esser quella fondata dal glorioso S. Placido decorata non solamente col suo santo corpo, & de' Compagni; ma ancor illustre con il sangue di molti altri santi Monaci martiri, liquali (come Pietro Diacono Monaco Casinense, & Cardinal di santa Chiesa scriue) doppo lo martirio di S. Placido, & Compagni, essendo di nouo seruita quella Chiesa di essi Monaci Casinensi, due uolte furono da Africani, & Saraceni martirizzati, la seconda de' quali fu alli Anni del Signore 657. nel tempo di Vitelliano Papa; & la terza fu circa gli Anni 800. nel tempo di Gio. Ottauo, sì che essendo il luoco Santissimo per lo martirio di tanti santi Monaci martiri iui sepolti, è cosa giusta; & ragioneuole, che la detta Chiesa sia restituita, & habitata di suoi successori Monaci Casinensi; Delche questa Città ne supplica à V. B. che in questa pia, & santa petitione la faccia contenta; che la riceuerà in singolarissima gratia delli Piedi di V. B.

Hac cum intellexisset Reuerendiss. & Illustriss. D. F. Hugo de Loubens, Magnus Melitensium Militum S. Joannis Magister, & S. R. E. Cardinalis, ne & ipse tanto priuaretur thesauro, litteris ad Pontificem datis, facultatem & licentiam obtinuit, nonnullam partem ossium praedictorum Sanctorum in insulam suam Melitam transferendi, bullis Pontificijs, cum Indulgentia plenaria, super hac re confectis & impetratis.

Quotamen bulle, utrum haecenus effectum suum sortite sint, ignoro, cum ex litteris admodum R. P. D. Romani Politiani, Abbatis Catanensis, intellexi, Senatus Messanensis per ministros Regios egerit, ut hmoi bulla ab ipso Summo Pastore renouaretur. Tenor uero bulle S. D. N. PP. hic erat.

Breue Sanctissimi D. N. Sixti Papæ Quinti.

Per quod conceditur Illustriss. ac Reuerendiss. Dom. Vgoni Cardinali, magno Magistro facultas transportandi ab ecclesia S. Ioannis Baptistæ Prioratus Messanensis ad Ecclesiam Maiorem S. Ioannis Baptistæ Hierosolimitani, Ciuitatis Valetæ Melitætanensis aliquam partem reliquiarum sanctorum Martyrum Placidi, & Soc. eius.

Conceditur plenaria omnium peccatorum indulgentia uniueris Christi fidelibus, qui uerè penitentes, & confessi, ac sancta Com-

Rr 2 mu-

munione refecti, deuotè uisitanerint utramuis dictarum ecclesiarum, non solum in ipso sanctorum corporum inuentionis die, sed etiam in die quo ipsorum transferentur reliquiæ.

Sixtus Papa Quintus ad perpetuam rei memoriam.

CV M sicut accepimus, aliàs dilectus filius noster Hugo sanctæ Mariæ in porticu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Magnus Magister nuncupatus, dum adhuc in minoribus constitutus, ab insula Meliuetanensi ad Romanam Curiam accedens, per Siciliam iter faceret, ecclesiam S. Ioannis Baptistæ prioratus Meliuetanensis Hospitalis S. Ioannis Hierosolimitani, uisitans, illam aliquam reparatione indigere inuenisset, postquam ex eadem Curia ad prefatam insulam Meliuetanensem reuerteretur, Messana pertransiens inspiratione quadam diuina dilecto filio F. Rinaldo de Naro Priori dicti prioratus præcepit, ut reparationem quandam ab eo designatam in ipsa Ecclesia fieri curaret, dumque pro fundamentis in loco reparationis huiusmodi faciendis effoderetur, Dei uoluntate factum est, ut corpora sanctorum Martyrum Placidi, Eutichij, & Victorini fratrum, necnon Flauiae uirginis eorum Sororis, aliorumque Sociorum, de quibus nec ipse Vgo Cardinalis, minus uero Rinaldus Prior aliquam ante notitiam habuerant, magna cum fidelis populi spiritali consolatione, & gaudio inuenta fuerint: Cumque nos ad augendam Christiani populi erga eosdem inclitos Martyres deuotionem, utque eò frequentius, & ardentiori pietatis studio ad sacra eorum sepulchra confluerent, quò uerius cœlestis gratiæ donis se cognoscerent ex hoc esse refectos: eisdem utriusque sexus Christi fidelibus, uerè penitentibus, qui peccata sua Sacerdotibus idoneis ab ordinarijs locorum approbatis confessi forent, ac sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum susciperent, & inuentionis eorundem Corporum die festo dictam ecclesiam, ubi eadem sancta Corpora requiescunt deuotè uisitant, atque pias ibi ad Deum preces funderent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem perpetuo concesserimus, prout in nostris sub datis l. i. bus Nouembris, pontificatus nostri Anno quarto, quorum tenorem pro expresso haberi uolumus, plenius continetur. Cumque idem Vgo Cardinalis aliquam partem reliquiarum sanctorum Corporum huiusmodi ab eadem ecclesia, in qua requiescunt ad maiorem, & Conuentualem ecclesiam eiusdem S. Ioannis Baptistæ nouè Ciuitatis ipsius Insulæ Meliuetanensis transferri, & ibi honorificè col-

care facere cupiat. Hōs pijs eiusdem Vgonis Cardinalis precibus inclinati, ipsi Vgoni Cardinali, ut aliquam dictorum Corporū sanctorum partem à prima dicta ecclesia extrahi, & ad secundam dictā ecclesiam transferri facere, liberè, & licitè ualeat apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus: Ac insuper indulgentiam præfatam primo dictam ecclesiam per nos, ut promittitur concessam, eiusdem Cardinalis intuitu, de nouo etiam modo, & forma promissis etiam concedimus uisitantibus, secundò dictam ecclesiam, usque pariter communicamus; sed & ambarum præfatarū ecclesiarum decorum, ac Christi fidelium animarum saluti amplius consulere uolentes: de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorū Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi indulgentiam prædictam vigore præsentium extendentes, & ampliantes ijsdem omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, qui utramuis dictarum ecclesiarum, scilicet Prioratus Messanensis, ubi dicta Corpora sanctorum requiescunt, & nouæ Ciuitatis Insule Melinitanensis, ad quam dictę reliquię transferentur, similiter uerè pœnitentes, & cōfessi, ac sacra Communionē resecti, non solum ipso Inuentionis, ut supra, sed etiam die quo ipsę transferentur reliquię annuatim deuotè uisitauerint, & ibi pro Christianorum principum concordia, heresum extirpatione, ac sanctę Matris Ecclesię exaltatione pias ad Deum preces effunderint, qualibet uice id egerint plenariā omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in domino etiam perpetuo concedimus & elargimur: non obstante nostra de non concedendis indulgentijs adinstar, ac alijs constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, necnon omnibus illis, quę in dictis litteris uolumus non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscunque uolumus autem, q̃ præsentium transumptis, & impressis manu alicuius notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personę in dignitate munitis, eadem quę ipsis præsentibus adhiberetur fides ubique adhibeatur, quodque copię, seu transumpta sic subscripta, & sigillata, in quarumcunque, tam dicti Hospitalis, quàm aliam ecclesiarum ualuis, alicuius licentia minimè requisita affigi, & publicari possint, & debeant. Datum Romę apud Sanctū Petrum sub Anulo piscatoris die 24. Martij 1589. Pontif. N. Anno V.

Ioannes Paulus de Fabijs curiæ causarum Camerę Apostolicę, & prædicti hospitalis in prioratu urbis Notarius M. Locus Sigilli.

M. Vestrius Barbarianus.

Romę, apud hæredes Antonij Bladij Impressores Camerales. 1589.

R r 3 Et hæc

Et hæc de Inuentione præsentī dicta sufficiant. Miracula quæ in eadem Inuentione perpetrata sunt, scriptis mandauit Dominus Bernardus Messanensis, & decanus cœnobij S. Placidi extra ciuitatem Messanensem, quæ reſeruantur MS. apud R. P. Abbatem Casinensem, D. Hieronymum a Perugio. Extat, & de eadem hymnus pulcherrimus uersu sapphico in tertio poematum volumine Domni Prosperi Martinengi, ab eodem compositus. Triumphos in eadem Inuentione a Messanensibus factos extare quidem didici, sed nondum legere contigit. Eandem Inuentionem litteris prodidit Illustris Dominus Ioannes Petrus Villa de Canibus, Marchio Messanensis, & R. P. Domini Francisci Maurolyci Neapos, multa uilia de progenie ipsius Sancti Placidi tam Auita Anicia, & Annea, quam Materna Octauia & Flauia, per digressionem interserens, ubi de Summis Pontificibus, Imperatoribus, Consulibus, alijsque militis quæ a præfatis processerunt, ut Austriaca, Hapsburgica, Leonia, Frangipania, Signia, egregie differens, hoc modo eam concludit;

Consulibus summis, sic Regibus, atque Papali,
Stemmata descendens Placidus, simul Imperiali,
Virgo erat ac Abbas, Signis mirandus & ore,
Fratribus, & Monachis, Martyr, pariterque Sorore.
Messanensis item duplici ratione, uocatus,
Martyrij, generisque nimis quibus est decoratus.

PRIDIE NONAS AVGVSTI.

Furnis in Flandria, translatio Sanctę Vualburgis virginis, cuius reliquie sacrę ibidem requiescunt.

AVGVSTI. 4.

Transl. S. Vualburgis) De ea Molanus in addit. ad Vuardum hæc die et indic. SS. Belgij. Facta est aut hæc trāslatio anno Domini 870 per Balduinum Ferreum Comitem Flandrię, qui Carolum Imperatorem in Sueuiam comitatus, ex Aichstadio deportauit secum magnam partem corporum, Sanctę Vualburgis Abbatissę, & fratrum eius Sanctarum Vuillibaldi episcopi, & Vuinnibaldi Abbatis: eaq; magno cum honore Euenis seruanda tradidit, in cœnobio Benedictinorum ab ipso ad id fundato; quod processu temporis in Canonicorum collegium conuersum est. Huius translationis meminit & Iacobus Meyerus lib. 2. annal. Flandrię.

NONIS AVGVSTI.

Laubis natalis Sancti Abel, Archiepiscopi & confessoris, hic exemplo primi martyris Domino in cordis simplicitate seruati statuens, plurimis argumentis iustus comprobatus est. Florentiz, do-

positio beati Iacobi Gerii, Eremitæ ordinis Camaldulensis, Sancti-
tate clari, in cuius transitu, Angelorum voces auditæ referuntur.

AVGVSTI. 5.

Abel.] De eo Molanus in addit. ad Vsuarium, & in indic. SS. Belgij.
& Galefinius hac die. Tritem. qui de eod. agit de vir. ill. ord. S. Ben.
lib. 3. c. 298. & lib. 4. c. 118. eundem reponit die nono cal. octobris. Eius-
dem meminit Petrus Cratepolius de episcopis Germanie. Fuit Abbas
Lobensis circa annum domini 750. deinde ordinatus est Episcopus pro
plantatione ecclesiarum Dei, suggestioneque S. Bonifacii episcopi, eam ob
causam etiam Pallium a Zaccharia Papa accepit. Vocatur autem a
Tritemio, & nonnullis alijs Archiepiscopus Remensis, non quod eccle-
siam gubernauerit Remensem, sed quia in ea Metropoli, Archiepiscopus
titularis fuit ad infidelium conversionem.

Iacobi Gerii) De quo tabule Camaldulenses, hac die. Eius res gestas
breuiter tangit Augustinus Florent. parte 2. hist. Camald. lib. 3. c. 14.
Obijt anno Domini 1345.

OCTAVO IDVS AVGVSTI.

In Hispania, passio Sanctiorum Sanctii Abbatis, & ducentorum
monachorum, ab Agarenis pro fide Christi occisorum. In Duca-
tu montensi, beati Gezelini monachi & confess. ord. Cisterciensis.

AVGVSTI. 6.

Sanctii Abbatis, & soc.) Horum martyrium hac die annotatum ha-
bet dominus Francisc. Yvannez monachus Hispanus, in cõpendio uiro-
rum illustrium ordinis S. Benedicti. Fuit Abbas S. Petri de Cardenna,
duobus a Burgis milliaribus, passus est cum monachis suis anno Domini
884. de isdem agit Vassus in chronico.

Gezelini.) De eo Molanus in addit. ad Vsuarium hac die. Eius uitam
composuit Archardus monachus, discipulus S. Bernardi Abbatis.

SEPTIMO IDVS AVGVSTI.

Patauui, depositio Sancti Iordani Forzzatei Abbatis: hic diu de-
tentus ab Ezelino Tyranno in castello Sancti Zenonis territo-
rii Taruisini, sed inde clam fugiens incognitus Venetias adiuit, ubi
pie diem clausit: postea liberata patria Patauium relatus inter Di-
nos connumeratur. Eodem die, beati Theuzzi Abbatis, ordinis
Vallis Umbrosæ, discipuli Sancti Ioannis Gualberti, doctrina, &
sanctitate clari.

AVGVSTI. 7.

Iordani Forzzatei) Bernardinus Scardeonius in historia Patauina
in 2. classe, 6. vbi vitam Iordani summatim describit, eius Natalem hac

R r 4 die

die annotatum habet. Fuit Prior, deinde Abbas S. Benedicti, Nonelli nuncupati. Migravit anno Domini 1228. sepulturam obtinuit in cenobio Sanctimonialium S. Benedicti, cum hoc elogio,

Tu Iordanus eras, generosa ex stirpe creatus
Forzzatea, meritis quem nostra tulere beatum
Sæcula: fecisti hæc duo templa sacri Benedicti;
Rexistique Abbas, tuaque istic ossa coluntur.

Theuzzi Abbatis) Tabule Vallis Umbrosæ a Reuerendis Patribus Cænobij Bergomensis, ad me transmissæ, eundem, hac die reponunt. Fuit Abbas Sancti Pauli de Razzolo, in quo cænobio obiit anno Domini 1095. & in eodem sepultus est. Scripsit vitam S. Ioannis Gualberti magistri sui; & commentatus est regulam S. P. N. Benedicti.

SEXTO IDVS AVGVSTI.

Bourdegalis, depositio Sancti Mommoli Abbatis Floriacensis Cænobii, quo hortante & iubente, Sanctus Aigulphus monachus, & martyr, corpus Sancti Patris nostri Benedicti, dicitur translulisse ex monte Casino in Gallias.

AVGVSTI. 8.

Mommoli Abbatis) De eodem, hac die, Molanus in addit. ad V. p. d. In actibus S. Aigulphi martyris apud Surium tomo. 5. die. 3. Septembris plura de eo referuntur. Anastasius Bibliothecarius monachus Casinas in libello quem de raptu corporum Sancti P. N. Benedicti, & S. Scholasticæ virginis, & de eorundem reductione, composuit, quæ penes me est MS. multum debacchatur in hunc Sanctum virum ad molum, & discipulum eius S. Aigulphum martyrem, quasdamque epistolas a Vitaliano Papa ad eosdem directas, confingit, quas equidem non apposuissim, ni easdem indignas prorsus quæ in publicum prodeant indicarem. Nulla enim ratione adduci possum, ut credam, sanctum Pontificem, pro re tam pia, tantis conuiciis hos sanctos viros prosequutum.

QVINTO IDVS AVGVSTI.

IN Anglia, depositio Beati Hugonis Eliensis Episcopi, & confessoris sanctitate, & doctrina clarissimi.

AVGVSTI. 9.

Hugonis) Cuius transitus annotatur hac die a Matthæo Westmonasteriensi in floribus histor. ad annum 1254. his verbis. Quatuor idus Augusti obiit episcopus Eliensis Hugo, quandoque Abbas S. Edmundi, qui in utraque ecclesia circiter 40. annos, laudabiliter Deo tauerat: Cuius corpus cum magna veneratione sepultum est in Eliensi ecclesia, in presbyterio nouo, quod a fundamentis sumptibus propriis

guisced construxerat. In cuius obitu flos nigrorum obiit monachoru, qui scilicet Abbas Abbatum in Anglia extiterat, & Episcopus episcoporu chorus-
niscant. Hæc ille. In eandem ferè sententiam loquitur, & Mat-
thæus Paris monachus S. Albani, in historia Angliæ maiori, ad annum
1254. sic enim ait. Eodem tempore migravit ab hoc seculo bonus Episco-
pus Eliensis Hugo, quandoque Abbas Ecclesie S. Edmundi, qui in utra-
que Ecclesia, circiter 40. annis domino laudabiliter militauerat. Obijt au-
tem apud manerium suum quinto Idus Augusti. Et transportatum est
corpus cum magna merito ueneratione, & sepultum apud Ely in sua ec-
clesia, scilicet in Presbyterio nobilissimo, quod a fundamentis proprijs sum-
ptibus magnificèd nuius opere indissolubili, & marmoreo construxerat. In-
ter alia autem quæ fecerat pietatis opera, unam magnam regiam lapi-
deam plumbo coopertam, cum pertinentijs construxerat apud Ely, &
alibi edificia magna, & nobilia edificauit, nihilominus in eleemosynis,
& alijs charitatis operibus sibi palatia cælestia preparando. Hic quoque
sunt in mensa spiritali, scilicet altari, deuotus exstitit, & exitus aqua-
rum deducebant oculi eius, ita in mensa corporalis refectiois, dapilis
fuit, iucundus, & serenus. In cuius obitu flos magistrorum obiit Mo-
nachorum, quia sicut Abbas Abbatum in Anglia extiterat, ita & Epi-
scopus Episcoporum coruscavit. Agit de eodem Polydorus in hist. Angl. lib.
16. circa finem, & cognomentum Balsami ei tribuit. Fuit Episcopus E-
liensis. 10. obiitque anno Domini 1254.

QUARTO IDVS AVGVSTI.

Antistodori depositio Sancti Hugonis Episcopi, qui ex Ab-
bate Sancti Germani Parisiensis, Episcopus eiusdem ciuita-
tis consecratus, uerbo & exemplo oues sibi concreditas mirabili-
ter paup.

AVGVSTI 10.

Hugonis episcopi.] huius natalis, hac die notatur à Trittemio in
Chronico Hirsaugia, in tractatu de Volmaro Abbate 15. eius loci.
Confirmatur & à Demochare de sacrif. missæ tomo 2. ca. 19. a quo descri-
bitur 54. eius sedis Episcopus. Migravit anno 1136. sepultus in Capitu-
lo Monasterij S. Germani, in quo prius monachus & Abbas uix erat.

TERTIO IDVS AVGVSTI.

In Sarchinio, translatio corporum Sanctorum Trudonis, & Eu-
cherij Episcopi, confessorum Christi. Ipso die ibidem, Eleuatio
eorundem Sanctorum, quæ facta est solenniter à Domino Rodul-
pho Leodiensi episcopo. In prouincia Valeriæ, Sancti Equiti Abba-
tis, cuius sanctitas beati Gregorii Papæ testimonio comprobatur.

AVGV-

AUGUSTI 11.

Translatio, & Eleuatio.] De iisdem agit, hac die Molanus in addit. ad Usuardum. De Eucherio egimus die 20. Februarij. De translatione vero S. Trudonis sermonem habuit Theodoricus Abbas S. Trudonis, qui est apud Surium tomo 6. die 23. Nouembris.

Equitij Abbatis.] De quo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. De eodem agunt Petrus in catalogo lib. 11. cap. 96. ex lib. 1. cap. 4. dialog. S. Gregorij: & Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 11. Vixit anno 570. alij de eodem die 7. Martij.

PRIDIE IDVS AVGVSTI.

Iotto Monasterio, Sanctæ Aglibertæ Abbatis. Montibus Hanonia, translatio Sanctæ Vualdedrudis uiduæ, & sanctimonialis.

AUGUSTI 12.

Aglibertæ Abb.] De eadem Molanus in addit. ad Usuardum, hac die. autem fuerit, aut quo tempore uixerit, rescire adhuc minimè potui. Transl. S. Vualdedrudis.] De qua idem Molanus ibidem, ex Martyrologio Montensi: Natalis eius 5. Idus Aprilis, ubi de ea egimus.

IDIVS AVGVSTI.

Constantinopoli, Sancti Maximi monachi, doctrina & zelo catholice ueritatis insignis, qui cum aduersus Monothelitas strenuè decertaret, à Constante Imperatore hæretico manibus ac lingua runcatus, indeque in Chersonam relegatus, reddidit spiritum. Tunc etiam duo Anastasii eius discipuli, & alij plures diuersa tormenta, & dura exilia passi sunt. In Germania prouincia, Sancti Vuigberti Abbatis Frislariensis, & confessoris. In pago Pictauiensi, Sancti Iuliani Abbatis. Eodem die Sancti Hariolphi, primi Abbatis Euuangenensis, & Episcopi Lingonensis. Pictauiis, Sanctæ Radegundis Regina, & Abbatis monasterii Sanctæ Crucis, cuius vita, miraculis & uirtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

Maximi monachi] De eodem mart. Rom. cum Baronio, hac die: apud quem res eius gestas, & auctores qui de eo, & socijs, agunt reperies. Utrum tamē Benedictini ordinis fuerit, pro certo adhuc non habeo.

Vuigberti] De quo idem mart. Rom. cum Baronio: & Molanus in addit. ad Usuardum & Galestinus, hac die. Beda item qui & de eo sermonem scripsit, qui primus est in ordine uariorum, tomo 7. Agit de eodem sub nomine Guiberti Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 300.

Iuliani Abb.] De eodem Maurolycus, & Felici, hac item die. Quando floruerit, nescio.

Hariol.

Hariolphi.] De eo item Molanus in addit. ad Vsuardū, hac die. Eius nā eodem referente cōposuit Ermenricus septimus Abbas Elunangensis. Vixit circa an. 700. Hunc equidem in catalogo episcoporum Lingonensium, apud Democharē, de sacrif. missæ, to. 2. c. 28. minime reperio, arbitror tamē nūm ex ijs esse, quos uocat, Erlurfrum, & Arnulphum, quorum primus, 31. alter 32. Episcopus Lingonensis nominatur.

Radegundis Regina.] De eadem Mart. Rom. cum Baronio: Beda, Vsuardus, Molanus in annor. ad eundem, Galestinus, Maurolycus, & Felici hac die. Ado item qui Virginem eam facit, quē sequitur ecclesia Mediolanensis, quæ eius celebritatem sub nomine Virginis recolit. Vitam eius libris duobus habet Surius tomo 4. hac die: quorum primus per S. Fortunatum Episcopum; secundus per Baudominam sanctimoniam, scriptus est. De eadem agunt, Gregorius Turon. episc. lib. 9. hist. Franc. cap. 2. & 39. & deinceps. & de gloria confess. cap. 106. Petrus in catalogo lib. 7. c. 60. Vincentius in Speculo, lib. 21. capitibus, 79. 80. 85. 86. 87. 88. 89. 90. & 91. Annonius de gest. Franc. lib. 2. cap. 11. Tritemius de uir. ill. ordin. S. Ben. lib. 3. cap. 30. Franciscus Belforest. in Annal. Franc. lib. 1. ca. 14. & 26. Mombritius tomo 1. de Sanctis, & alij infiniti. Fuit filia Bertharum Regis Turingorum, & Vxor Clotharij Regis Franciæ, a quo repudiata, postquam aliquot annis primum Nouoduni, deinde Chinoni cælibem duxisset uirum, Pictauis postremo in cœnobio sanctæ Crucis à se fundato se includens, plurimis uirginibus præsuit, & sanctitate plena obdormiuit anno Domini, ut uult Baronius 590. seu 592. ut Belforestio placet.

DECIMONONO CALEND. SEPTEMBRIS.

In Aegina insula, Sanctæ Athanasie uiduæ, Monastica obseruantia, & gratia miraculorum illustris. In Ducatu Gheldriæ, in uico qui dicitur Elste, Sancti Vuerenfridi monachi & presbyteri. Hic p̄dicator egregius, uersus Batuam missus, nouellum Christi populum in finibus illis feliciter rexit. In cœnobio Vallis Umbrosæ, beati Simeonis monachi & Eremitæ eiusdem ordinis; hic uarijs infirmitatibus corporis, precibus à Deo impetrauit in hac uita affligi, ne Purgatorij ignibus post mortem cruciaretur.

AUGUSTI 14.

Athanasie.] De qua Mart. Rom. cum Baronio; & Molanus in addit. ad Vsuardum, hac die. Floruit circa annum Domini 1050. Res eius gestas require apud eundem Baronium.

Vuerenfridi.] De eodem Molanus in addit. ad Vsuardum, & in ins. SS. Belgij, hac die. Tritemius item de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. ca. 147. à quo, per synopem littera e, de medio sublata, Vuerenfridus, appellatur.

Agit

Agit de eo & Petrus Cratopolius de Episcopis Germaniæ, litteris tamen parumper immutatis, Vuenesfridus enim ab eo uocatur. Fuit monachus Ripensis in Anglia, & discipulus S. Vuilibrordi Episcopi Apostoli Frisiorum, & uerbi Domini eius insignis cooperatore. Floruit anno Domini 700. Quiescit in Elst prope Neomagum, ubi de morbi articularis remediis frequentari solet sui nominis collegiata ecclesia. Eius meminit & S. Matcellus in uita S. Suuiberi Episcopi ca. 14. apud Surium tom. 2. die 1. Martii. Rerouitur à Felici idibus Septembris. Vitam eius ex MS. exemplaribus adfert Mosander tomo 7. Surii, hac die.

Simeonis monachi.] Tabule Vallis Umbrosæ ad me transmissæ, de eodem agunt hac die. Fuit primum monachus S. Saluii non longe à Florentia, & obiit anno Domini millesimo quingentesimo nono.

DECIMO OCTAVO CALEND. SEPTEMBRIS.

Aldenburgi in Flandria in cænobio Sancti Petri, depositio Sancti P. N. Arnulphi Flandrensis, episcopi Sueffionū, & confessoris, qui plenus bonis operibus, quieuit in pace.

AUGUSTI 15.

Aldenburgi] sue Oudenburgi, quod Castrum uetus significat. Fuit autem Aldenburgum olim per maxima totius Flandria ciuitas, destructa primum ab Attila Hunnorum Rege. Locus ubi castra metatus est ex eius nomine in hodiernum usque diem Attilaghem uocatur, distans ab Aldenburgio uno ferme milliario. Multa uero alia oppida tunc temporis, partim ab Hunnis, a Francis partim, fuisse destructa Sidonius Apollinaris auctor est, qui de horum uastatione ita canit.

Et iam terrificis diffuderat Attila turmis.

In campos se Belgæ tuos:

Francus Germanum primum; Belgamque secundum,
Sternebat.

Demolita secundo à Normannis, Flandriam incurfantibus; & ex eorum nis ciuitas Brugensis ex adificata: templumq; Diui Petri ex lignis, quondam à S. Vrsinero Episcopo constructum, de lapidibus oppidi olim eorum fabricatum est anno Dom. 1056. & paulo post monachis Benedictinis datum. Huius autem cænobij sic restituti memoria, his uersibus continetur.

Anno milleno quinquageno quoque sexto,

Huius opus templi cæptum cognoscitur esse,

Ligna Basilica fuerat quo condita primo.

Stetit autem hoc templum & cænobium sic restitutum annis plus minus 531. usque ad annum 1578. quo funditus ab Hereticis, peccatis suis sic exigentibus dirutum, & in desolationem cōuersum est, sub D. Alchore.

ebiore Euerart Abbate meo : & monachi huc illucque (quos inter unus fui) dispersi.

Arnulphi episcopi.] De eo Mart. Rom. cum Baronio : & Molanus in addit. ad Vsuarium ; & in indiculo sanctorum Belgij, hac die. Surius uem. tomo 4. cuius uitam à Lisiardo episcopo Sueffionensi descriptam, adfert. Eandem reliqui in Flandria cum reliquis libris meis, una cum libello MS. miraculorum eius, à quodam fideli monacho conscripto. Agit de eodem Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 326. & Iacobus Meyerus in Annal. Fland. lib. 3. ad annum 1087. Franciscus Belforestius in Cosmographia sua in descriptione Sueffionensis ciuitatis, ac Demochares de sacr. mis. tom. 2. c. 15. a quo notatur 51. eius ciuitatis Episcopus. Celebratur apud nos, ob festum Assumptionis Deiparæ uirginis, die sequenti, sub proprio officio, decantaturq; in eius honorem sacer hymnus in tono Pange lingua gloriosi, totam eius uitam continens, qui talis est.

Pange lingua gloriosa
Confessorum gaudia,
Inter quos floret ut rosa,
Arnulphus in gloria,
Possidendo fructuosa,
Meritorum præmia.
Militari armatura
Iuuenis hic utitur :
Sæculi relicta cura
Medardus expetitur ;
Portans Christum mente pura,
Monachus efficitur.
Christo cupiens seruire,
Promptus ad obsequia,
Et Abbati obedire,
Seruando silentia ;
Pura studet custodire,
Mentis domicilia.
Fratribus hic Abbas datus
Corrigit discrimina ;
Pijs, mitis est & gratus,
Mœstis, dat solatia :
Sic deuote adornatus
Præfatus est infula.
Iussa sibi adimplendo,

Monitus per somnia :
Discordantes paci dando,
Prædicat in Flandria :
Abundanter seminando,
Pietatis semina.
Præfati associantur,
Virtutum insignia ;
Cæci uident, muti fantur,
Ægra sanat omnia :
Dæmonesque effugantur ;
Per sua suffragia.
Hic à Petro uisitat,
Mortis in confinio :
Angelorum hunc solatur,
Copiosa legio :
Cum Maria præsentatur
Virginalis concio.
Adoremus Christum Regem,
Qui gubernat omnia :
Suum ut conseruet gregem,
Per Arnulphi merita :
Cuius hic seruando legem,
Meruit cœlestia.
Collaudantes celebremus,
Arnulphi solemnia :

Nostri

Nostri cordis illi demus,	Vsq̃uequo altissimo:
Et oris officia:	Vna Patri, filioq̃ue,
Vt cum illo conregnemus,	Inclito paracleto:
In cœlesti gloria:	Cui laus est, & potestas,
Gloria & honor Deo	Per æterna sæcula. Amen.

Fuit autem S. Arnulphus natione Flander, patria Aldenardensis, praelatus, ac nobili Pameliorum familia ortus, ex qua his nostris temporibus potest dici illa duo Belgicæ columina, Reuerendissimus scilicet D. Iacobus Pamelius Episcopus Audomarensis tertius, ac Frater eius totius consilij Regij Præses, Iurisprudentia peritissimus. Ante quam nasceretur, Mariæ Angelo prænunciatus, necnon Christophorus vocari iussus, etsi in baptismo Arnulphi nomen acceperit, prioris tamen nominis ratione in se semper retinuit. In prima iuuentute arma sequutus, postea in cœnobio Sancti Medardi Sueffionis Monasticæ uitæ addictus, demum ob insignem sanctitatem Abbas primum, dein Episcopus creatus est, iussu Sanctiss. D. N. Gregorij VII. Papæ; à quo in Fladriam missus, ut populos Roberti Frisii Comitis tyrannide oppressos in officio contineret, munus sibi iniunctum strenuissime perfecit: & tandem bonis operibus plenus, in Monasterio S. Petri ab ipso constructo animam Deo reddidit anno Domini 1087. Idemque ante Capellam Diuæ Mariæ; ad sinistram partem Chori, sepultus est. Successit ei in Abbatiæ regimine Arnulphus, eius ex Aszelafrore nepos. Nisi mendum sit in Baronio, emendandi sunt, qui apud eundem reperiuntur, duo errores. Dicit enim Beda, & Usuardus de Arnulpho nostro agere die sequenti; qui ex hoc errare conuincitur, quod Beda & Usuardus, annis ferè trecentis Sanctum Arnulphum nostrum præcesserint, ideoq̃ de eo loqui non potuerint, & in suis Martyrologis, non de nostro, sed de Metensi agunt, ut patet intuentibus & legentibus, dicunt enim; Apud ciuitatē Metensiū, Sancti Arnulphi Episcopi & Confessoris, &c. Secundus error est, quo asserit translationem Arnulphi nostri hac die celebrari, qui tamen nunquam translatus legitur ex Monasterio nostro in quo mortem obiit: & translatio hæc non de nostro, sed de Metensi est intelligenda, ut ipsemet fatetur in notis ad diem decimummensem Julij, sic inquit: Arnulphi epi.) De eodē hac die Beda, Usuardus autem & Ado ad 17. calendas Septembris, quo die eius venerandū corpus translatus est. Quod confirmatur ex Molano qui notis bis Usuardi die 16. Augusti, dictionem translationis adiecit, hoc monasterio Apud ciuitatem Metensiū, translatio Sancti Arnulphi Episcopi & Confessoris, &c.

DECIMOSEPTIMO CALEND. SEPTEMBRIS.

A Pud ciuitatem Metensem, translatio Sancti Arnulphi episcopi & confessoris, qui sanctitate uitæ, & miraculorum gloria illustris, eremiticam uitā diligens, beato fine quieuit. Morinis, ostensio Sancti Hunfridi, episcopi & confessoris. Eodem die sepultus est Sanctus P. N. Arnulphus Episcopus Sueffionensis in cænobio Sancti Petri Aldenburgenfis.

A. V. G. V. S. T. I. 16.

Translatio Arnulphi.] De eadem *Vsuardus*, *Beda*, *Maurolycus*, *Felici*, & *Molanus* in annot. ad *Vsuardum*, hac die: Agit & de ea *Baronius* die 18. *Julij*, qui est ipsius Sancti Natalis. *Surius* tomo 4. hac item die, uitam eius à *Paulo Diacono* compositam, refert. Reliqua de eodem uide in notis nostris ad diem 15. cal. *Augusti*.

Ostensio S. Hunfridi.] De qua *Molanus* in addit. ad *Vsuardū*, hac die: Eius natalis celebratur, die octauo idus *Martij*, ubi de eodem egimus.

Sepultus est. S. P. N. Arnulphus.] Cum die precedenti, propter solennitatem *Assumptionis S. Mariæ virginis*, venerandum eius corpus sepultura tradi minime potuerit, hac die reconditum fertur in fine eius uitæ, his verbis. Quo die S. Arnulphi Metensis episcopi ferie celebrantur, eodem huius Sancti uiri Arnulphi Sueffionensis, in ecclesia beati Petri Apostoli, corpus conditum fuit.

DECIMOSEXTO CALEND. SEPTEMBRIS.

In Hollandia, Monasterio Egmunda, Sancti Ieronis presbyteri & Martyris. Hic è Scotia euangelicæ prædicationis causa eo profectus, dum ad suscepti muneris uigilantiam attentus, homines è tenebris ad lucem reuocat, à Barbaris securi percussus, per martyriū abiit ad Dominum. Viennæ in Gallia, depositio Sancti Carlomanni quondam Austrasiæ & Germaniæ Regis, & monachi Casinensis, summx patientiæ & humilitatis uiri. Eodem die, natalis Sancti Donati monachi, ordinis Montis Virginis, miraculorum gloria, & sanctitate clari.

A. V. G. V. S. T. I. 17.

Monasterio Egmunda,] quod erat totius Hollandiæ opulentissimum, *Dino Adalberto* sacrum, nunc uero hereticorum insania, & furore euersum cernitur.

Ieronis Presbyteri.] siue ut alijs placet *Hieronis*; de quo *Molanus* in addit. ad *Vsuardum*, & in indic. SS. Belgij: & *Galesinius*, hac die. Agit & de eo *Petrus Cratepolius* de Episcopis Germaniæ. Passus est anno Domini 856. ac in cænobio Egmundensi sepultus.

Carlo-

Carlomanni.] *Calendarium quoddam Germanicum anno 1592. impressum, huius natalem, hac die annotat. Vitam eius describit Leo Offensis episcopus in chronico Casinensi lib. 1. c. 7. ubi de eodem mirabile humanitatis & patientiæ exemplum narrat. Eandem recenset Petrus Diaconus lib. de Sanctis montis Casini. c. 22. De eodem agunt Carolus Sigebertus de Regno Italiae lib. 3. Franciscus Belforestius Annal. Franc. lib. 1. cap. 51. & lib. 2. cap. 2. Annonius monachus de gestis Franc. lib. 4. cap. 58. 59. 60. 63. & 65. & alij plurimi. Regnum reliquit anno Domini 745. & 746. monachum induit in monasterio Casinensi sub Petronace Abbate, a quo sic petente Aistulpho Longobardorum Rege, pro quibusdam Regni negocijs, ad Pipinum fratrem suum Francorum Regem missus, in Monasterio Viennensi diem obiit anno 755. cuius corpus, locello aureo conditum, ab eodem Pipino Rege, cum alijs muneribus ad Monasterium suum Casinense remissum, sub summo Altari iuxta Sanctis. P. N. Benedicti reliquias repositum est.*

Donati monachi.] *Res eius gestas descripsit Thomas Costo in libro de origine Patrum montis virginis, & hac die migrasse refert, anno aetatis sue, 19.*

DECIMOQVINTO CALEND. SEPTEMBRIS.

IN Monasterio Sanctæ Trinitatis Cauæ, depositio beati Leonardi Abbatis Cauensis vndecimi, qui sanctitate plenus obdormiuit in Domino. Eodem die, obitus bonæ memoriæ, beati Luitolfi monachi, quondam Comitæ Acchalmenfis, & in causa Sancti Petri, contra Schismaticorum prauitatem propugnatoris acerrimi.

AUGUSTI 18.

Leonardi Abbatis.] *De eodem tabula Cauenses ad me transmissa, hac die. Obijt anno Domini 1258. regiminis sui 24. & in Monasterio Cauensi sepultus est.*

Luitolfi.] *Huius obitus, hac die annotatur à Bertulfo in appendice ad Contractum; contigitque, ut refert anno Domini millesimo nonagesimo nono.*

DECIMOQVARTO CALEND. SEPTEMBRIS.

IN Gallia, in pago Sigisterico, Sancti Donati Presbyteri & confessoris, qui ab ipsis infantia rudimentis mira Dei gratia praeclarus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus, migravit ad Christum. Nurenbergæ, Sancti Sebaldis monachi, & confessoris, filij Regis Daciæ, qui sanctarum actionum meritis cumulatus, obdormiuit in Domino. In territorio Bituricensi Sancti Mariani Abbatis & confessoris, cuius res diuine actus leguntur.

Bobio Monasterio, depositio Sancti Bertulphi Abbatis, qui multos verbo & exemplo ab iniquitate auerit. Cauæ, depositio beati Leonis Abbatis, huius nominis secundi, qui Concilio Lugdunensi sub Gregorio X. Pontifice celebrato cum cæteris Patribus, summa cū sua laude adfuit, & sanctitate plenus quieuit in pace.

AUGUSTI. 19.

Donati presbyteri.] De eo Mart. Rom. cum Baronio: Beda, Vsuarius, Ado, Galestinus, & Maurolycus, & Felici, hac die. Petrus itē in catalogo lib. 7. cap. 78. Vitam monasticam duxit in monte Iura in Burgundionibus.

Sebaldi Monachi.] De eodem Molanus in addit. ad Vsuarium, Galestinus, & Calendarium meum Germanicum, hac die. Res eius gestas summatim referunt Chronica Chron. fol. 162. & Petr. Cratepolius de Episcopis Germaniæ. Vixit anno Domini 716. De eius monachatu egimus in tractatu de filiis Regum monachis sanctis.

Martiani.] Eius meminere Mart. Rom. cum Baronio, Vsuarius, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Pluribus uero Gregor. Turon. de glor. conf. cap. 1. & Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 306. Agit de quodam Mariano die 3. calend. Maij, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 103. utrum autem sit idem cum hoc nostro adhuc ignoro. Eius acta ex Gregorio adfert Surius tomo 7. hac item die.

Bobio monasterio.] Fundatum à sancto Columbano Abbate in saltibus montis Apennini, anno Domini 614. quod à riuo præterfluente Bobiū uocatum est, & in eo ipse S. Columbanus primus Abbas præfuit.

Bertulphi Abbatis.] Seu, ut alij legunt, Bertolphi; de quo Molanus in addit. ad Vsuarium, & Tabulæ Bobienses, hac die. Vitam eius, hac die, ab Iona Abbate conscriptam, refert Surius tomo 4. quæ reperitur & tomo 3. operum Bedæ, ipsi quidem adscripta, sed Ionæ Abbatis esse, alibi notauimus. De eodem agunt Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 308. & Carolus Sigonius de regno Italiæ lib. 2. ad annos 614. & 629.

Fuit ex monacho Luxouienſi, Abbas Bobienſis tertius, succēssitque Attala. Irepsit in Tritemio, errore ut arbitror Librariorum, ut pro Abbate Bobienſi, Lobienſis scriptum sit, B. litera, in l. commutata: quierit prima fronte nullius serē momenti esse reputatur, at quam grauis sit, nisi aduertatur, ex eo apparet, quod Lobienſe Monasterium in confinio Leodiensium & Hannoniensium in Belgia constructū est; Bobienſe uero, ut dicimus in Italia in montibus Appenninis, non multis à Papiæ milliariis.

Leonis Abbatis.] Tabulæ Cauenses, de eodem agunt, hac die. Huius quædam & aliorum septem Abbatum Cauensium, Simeonis scilicet, Fal-

conis,

conis, Marini, Benincasæ, Petri Secundi, Balsami, & Leonardi, de quibus partim in præcedentibus egimus, & partim in subsequen-
tibus egimus, res quidem gestæ non extant, quippe quæ ob maiorum incuriam,
cum nonnullorum aliorum Cauensium Monachorum uitis, quæ in uno
dice descriptæ habebantur, amissæ sint: quas tamen extitisse testatur
nes Abbas, auctor & scriptor rerum gestarum, sanctorum Alferij, Leonis,
Petri, & Constabilis, Abbatum, qui in prologo sic loquitur. Ego igitur
uenerabilium Patrum Alferij, Leonis, Petri, & Constabilis, Abbatum
Cauensium: & item quorundam Religiosorum Fratrum eiusdem monas-
terij, uitas, atque miracula scribere proposui, ut quia auctore Deo, idem
ueniense cœnobium magnæ religionis est, iamque eiusdem religionis ordo
longè latèque diffunditur, hi qui eorum sequuntur institutionem, exemplis,
que miraculis accendantur, &c. Cuius autem conditionis fuerit scriptum
hac aperit, in subsequentibus, periodo. Me quoque quia hoc deceat, non
uestrum dubium est, ut qui de claustro illo, uelut terra promissionis egres-
so, in longinqua regione, pascendos atque multiplicandos suscepit greges, &c.
Nomen quoque suum non reticens, tali manifestauit disticho:

Huius scriptoris, Capuani uita Ioannis.

Sit multis annis, quem dicit cœlicus amnis, &c.

Est autem hic Leo, secundus huius nominis, Abbasque Cauensis
tutusdecimus, sed in sanctorum numero ordine duodecimus. Sancto enim Le-
nardo Abbate undecimo ad Patres adposito, successiue præfuerunt, Tho-
mas, Zacharias, & Americus, qui Patrum nomine, non autem Sancti
titulo decorantur, quorum memoria, quo ad uitæ & pastoralis regimini
integritatem, in benedictione ad posteros transmeauit, quibus successit
hic Leo anno Domini 1268. & cum annos ferè 28. Monasterium sanctum
& pacifice gubernasset, plenus dierum ex hac uita migravit anno 1296.
honorifico funere sepultus est in choro ecclesiæ, ante Altare maius. Qui
autem tempore præfuerit unusquisque sanctorum horum duodecim Abbatum
idem Ioan. Abbas in fine rerum gestarum præfatorum SS. quatuor Abbatum
subsequentibus explicat uersibus caractere Longobardico conscriptis.

- 1 Abbas Alferius primus uirtute coruscus
Anno centeno bis deno uixit in orbe.
- 2 Quem Leo subsequitur, uir prouidus atque benignus
Qui laudabiliter ter denis præfuit annis.
- 3 Ordinis instructor post Petrus tertius Abbas,
Ipse quater denis est loris fortius usus.
- 4 Quartus Constabilis puer inclytus & uenerandus,
Ecclesiam rexit uno feliciter anno.

Dilectus

- 1 Dilectus cunctis, prudens & mitis ut Agnus,
 Successit Symeon, sedecim qui praeuit annis.
 6 Sextus adest Falco, pulchro sermone refulgens,
 Quinos hic pastor fertur uixisse per annos.
 7 Abbas Marinus, uir magno nomine pollens,
 Praefuit ecclesiae uiginti quattuor annis.
 8 Benincasa pius, prudens, & pastor optimus
 Successit dignè, fuit, rexitque benigne.
 Octauus residens uicenis & tribus annis
 Caelica regna petens, fruitur nunc sedibus almis.
 9 Vir pius atque bonus successit in ordine nonus
 Lingua ueridicus, Petrus Abbas, mente pudicus:
 Praefuit hic annis, denis & quatuor, agnis
 Ipse magis mitis, inimicus & utique litis.
 10 Succedens decimus, bene uixit in ordine dignè
 Bassamus in cunctis, tractauit cuncta benigne.
 Gemma sacerdotum, praelatorumque monile;
 Lustris quinque, Dei bene rexit & auxit ouile.
 11 Ad bona non tardus, surrexit post Leonardus
 Abbas uidenus, uirtutum dogmate plenus.
 Hic meritis magnis, bis denis, & tribus annis,
 Corde quidem docto rexit, cum mensibus octo.
 12 Hic Leo uir mundus bona fecit multa secundus,
 Abbas qui fixit hic cor, cum corpore uixit.
 Annis septenis, simul annis bis quoque denis,
 Mensibus his iunctis septem, pateat fore cunctis.
 Quem faciat regno Dominus gaudere superno,
 Semper fulgebit domus haec, & nube carebit.
 Quam Leo uir mundus, Abbas per lustra secundus,
 Quinque, duobus in his iunctis feliciter annis
 Et medio rexit, curamque suam bene gessit.
 Huius scriptoris Capuani uita Ioannis
 Sit multis annis, quem dicit caelicus annis.
 Qui monachus fidus, lucet quasi nobile sydus,
 In Christo nitidus, uirtutum cui placet ydus.
 Quod iussit fieri scrutatrix sedula ueri,
 Plena Dei donis, Abbatis cura Leonis.
 Cænobio foelix cluat Abbas crimine mundus,
 Et post in caelis, Leo militet iste secundus.

Eorum omnium sacrae imagines depictæ uidentur ante Chorum ecclesie eiusdem Monasterij, quæ maximâ eas aspicientibus deuotione accendunt.

DECIMOTERTIO CALEND. SEPTEMBRIS.

IN territorio Lingonenſi, depositio Sancti Bernardi primi Clauallensis Abbatis, uita, doctrina, & miraculis gloriosi. Cordubæ in Hispania sanctorum Martyrū Leouigildi & Christophorum nachorum, qui pro Christianæ fidei defensione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abscissis, igni traditi, martyrij palmam adepti sunt. In Herio Insula, sancti Philiberti Abbatis, qui post multam temporalem, Christi tirocinio mancipatus, monasteriū erexit fundator deuotus. Villario monasterio, obitus beati Guberni, ex Comite Asperi montis, egregiæ sanctitatis monachi. Vuornatiæ, natalis Sancti Burchardi eiusdem ciuitatis episcopi, ac Doctorum Doctoris eximij. Balnis commemoratio sanctæ Ioannæ testimonialis, ordinis Camaldulensis, ob patriam, suis precibus, morbo epidimiæ liberatam. In Monasterio Vallis Umbrosæ, beati Michaelis Abbatis, & Generalis 24. ordinis Vallis Umbrosæ, ex corpore odor suauissimus spirabat.

A V G V S T I 20.

Bernardi Abbatis.] De eo Mart. Rom. cum Baronio: Molani addit. & annotat. ad Vsuarium, & in indic. SS. Belgij, Galesij, Maurolycus, & Felici, & alij recentiores Martyrologiorum scriptores, hac die. Petrus in catalogo lib. 7. cap. 84. Vincentius in Speculo lib. 26. 22. 24. & 25. & lib. 28. per totum. Iacobus de Voragine in Legendario Petrus Cratep. de ep. Germ. Claudius de Rosa in Legendario c. 115. Ambrosius tomo 2. de sanctis. Alphonsus Villegas in Flore Sanctorum, & infiniti scriptores, & historici innumeri. Vitam eius hac die adfert Serrinus tomo 4. libris quinque descriptam, qui & præponuntur operibus eiusdem; quorum primus Gulielmus Abbas, Secundus Arnoldus, Abbas Bonauallis, tres reliquos Gofridus monachus Clauallensis, scripsit. Ingressus est monasterium anno Christi 1113. ætatis suæ 22. migravit hac uita anno 1153. Canonizatus est, & inter Diuos relatus ab Alexandro III. PP. de qua re extant litteræ eiusdem, datæ Anagninæ decimo nono Calend. Februarij, anno 1165. Eginus fusiis de eius rebus gestis in uitis huius Arboris. Extat de eodem sacer hymnus, in sacrorum hymnorum uolumine.

Leouigildi, & Christophori.] De ijsdem omnes præfati Martyrologiorum scriptores, hac die. Eorum passionem narrat S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 11. Alphonsus in Flore Sanct. Hispaniæ: Ambrosius de morales

moral. in hist. Hisp. li. 14. c. 14. & Pet. in catal. li. 7. c. 86. Leonigildus fuit patria Ibericus, & monachus cœnobij sanctiorum Iusti & Pastoris in mōtanis Cordubæ, quod alio nomine uocatur Fraga: Christophorus uero ciuis Cordubensis fuit, ac monachus S. Martini, Rejana nuncupati, in ysdē Cordubæ montanis. Passi referuntur, æra 890. anno Christi 852. Quiescent Cordubæ in cœnobio Sancti Zoili.

Philiberti Abbatis.] De eodem Mart. Rom. cum Baronio: Beda, Vuaranus, Galefmius, & Felici, hac die. Petrus in catalogo lib. 7. cap. 85. Claudius de Rota in Legendario. cap. 208. Eius uitam ad Ioschinum, siue Coschinum Abbatem Gemeticensem, ab incerto descriptam, adfert Surius hac die, tomo 4. Agit de eodem Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 97. Fuit ex monacho & Abbate Resbacensis cœnobij primus illius insulae Ligeris Fluminis Abbas constitutus, anno Christi circiter 660.

Goberti.] De eo Molanus in addit. ad Vsuardū, & in indic. SS. Belgij, hac die: qui dicit uitā eius libris tribus extare apud monachos Villarienses.

Burchardi episcopi.] De eodem idem Molanus in addit. ad Vsuardū, hac die. Fuit primus monachus Laubiensis in Hannoniā; deinde Præpositus S. Victoris iuxta Moguntiam; postremo Episcopus Vuormatiensis. 14. ut annotat Demochares de sacrificiis tom. 2. cap. 35. creatus an. Domini 997. scripsit Decretorum libros 20. uti annotauimus in explicatione ramorum huius Arboris; & ysdem præfixa est eius uita, per incertum, contemporaneum tamen, scripta. Agit de eodem Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. cap. 73. & lib. 4. cap. 253. a quo Burckardus uocatur. Petrus Cratepolius item de episcopis Germaniæ, qui Labacensem, ut Demochares Labucensem, pro Laubiensi, monachum cum facit, literis quibusdam transpositis & permutatis. Obiit anno Christi, 1025. episcopus 29. & in basilica Vuormatiensi sepultus est.

Comm. S. Ioannæ.] Huius meminit Augustinus Florent. in hist. Camaldulensi part. 2. lib. 3. cap. 20. cuius & memoria, extat in sacello Diuæ Ioannæ sacro, Balnis, ubi sequens elogium insculptum legitur.

XX. Augusti. Diuæ Ioannæ, ob patriam à peste uendicatam.

Oppidani, urnam hanc erexerunt, & huc translata iacet.

Michaelis Abbatis.] De eodem tabula Pallumbrosanæ ad me transmissa, hac die. Fuit Patria Aretinus; migravit an. Christi 1370. Corpus eius Pallumbrosæ sepultum est in Sacello Sactorū & beatorū eius ordinis.

D. V. DECIMO CALEND. SEPTEMBRIS.

IN Traiecto inferiori, depositio Sancti Alberici eiusdem ciuitatis episcopi, & confessoris, magnarum uirtutum uiri. In Hispania, Sancti Sanfonis Abbatis, doctrina & sanctitate conspicui.

Sl 3 Avgv-

Alberici.] *Huius natalem hac die celebrari, refert Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. li. 3. ca. 286. agit de eodem lib. 4. cap. 202. Notatur ab Hadriano Barlando, & Gerardo Noniomago in catalogis episcoporum Traiectinorum, quartus illius sedis episcopus, dissentiant tamen à Tritemio in noie. ab isto enim Adelbertus, ab illo vero Adelbricus, vocatur. Consentit & Cornelius Kempius Doccomensis de ordine episcopatus, in catalogo episcoporum Traiectensium, qui fuerunt Frisones, quem corradis loco apponit historiae suae de origine Frisorum. & Tritemium primè sequens, Albricum nominat, sola e littera de medio sublata. Fuit autem ex Regio sanguine Frisonum, & monachus Monasterij S. Salvatoris Traiecti, sub S. Gregorio Abbate, cui postea in regimine Abbatia, & Episcopatus successit: Obijt anno Christi 794. & in Monasterio S. Salvatoris sepultus est.*

Sanfonis Abbatis.] *Presens solennitas notatur ab Ambrosio de moralibus in historia Hispanie, lib. 15. cap. 21. qui & quædam de eodem habet lib. 14. ca. 3. fuit Abbas Sancti Zoili Cordubæ. Scripsit, eodem Morele referente, Apologeticum in sui defensionem. Vitam cum morte contemnit anno Domini 890. sepultus in cænobio suo cum sequenti epitaphio Cypriano Archipresbytero Cordubense composito.*

Quis quantusvè fuit Sanfon clarissimus Abba.
Cuius in urna manent hac sacra membra sub aula;
Personat Hesperia illius fame fota.
Flecte Deum precibus, lector, nunc flecte peroro.
Aethera uti culpis valeat conscendere teris.
Discessit longè notus, plenusque dierum,
Sextilis namque mensis die uicesima prima,
Sexti namque mensis primo & uicesimo sole.

Era 928.

VNDECIMO CALEND. SEPTEMBRIS.

Romæ; octava Assumptionis beatæ Mariæ Virginis, à Sancto Leone Papa Quarto, & monacho instituta. Senis in Tuscia depositio Sancti Bernardi Tolomæi Abbatis, & primi fundatoris Monachorum, Ordinis Sanctæ Mariæ Marris Dei, de Monte Oliveto nuncupatorum, qui inter psallentium filiorum manus, fuit & mœrentium, & inter uerba orationis, gaudens in Domino exultans, beatum Spiritum reddidit creatori suo.

Avet.

Octava Assumptionis.] De qua omnes Martyrologiorum scriptores, hac die. Qua ratione fuerit ordinata, explicat Platina in uita S. Leonis PP. 1111. & nos latius in explicatione primi huius Arboris rami, ad Leonem PP. 1111.

Bernardi Tolomei.] Hoc mense Augusti obiisse testatur uita eius scriptor his uerbis: Inter psallentium filiorum manus, simul & merentium, & inter uerba orationis, gaudens in Domino & exultans, beatum spiritum reddidit creatori suo, anno Domini 1348. de mense Augusti; à conuersione sua 35. uel circa, à susceptione S. Regule, & habitus 29. ab electione sua in Abbatem 27. nondum completo; sacrumque corpus eius in ecclesia Monasterij Senensis præfati, ubi primum sepultum est, in Domino requiescit. Hac autem die migrasse coniecturam nobis fecit electio successoris eius F. Francischini de Senis qui hac ipsa die electus dicitur in catalogo Generalium huius Ordinis à R.P.D. Theodoro à Venetijs, Abbate Monasterij S. Helenæ Venetiarum mihi communicato: Additur & ratio antiquæ consuetudinis, non enim solebant Monachi olim Abbates & Generales suos sepelire, nisi prius successoris electio facta fuisset in capit. defuncti corpore præsentem. Fuit S. Bernar. natione Senensis Ioan. filius, Mini nepos, ex illustri Tolomei familia. Ioannes & ipse in baptismo uocatus, Decretorum Doctor & Eques, cuius res gestas fusissimè prosequitur D. Syluanus Razzi in lib. de uicijs SS. Etruriæ. De ordinis sui fundatione latius egimus, lib. 1. c. 67. Generales tamen Ordinis, quod nondum ad manus nostras deuenissent, omisiimus: hi humanitate prædicti R.P. Abbatis S. Helenæ, nobis communicati, ut præsens opus, quantum in nobis est, suis numeris compleatur, & ad perfectum reddatur, hoc loco apponentur seruata tamen in omnibus breuitate, ne Lectorem beneuolum tædio afficiamus.

Generales, Ordinis Montis Oliueti, Anni.

1319. 1. Frater Patricius de Patritijs, nobilis Senensis, electus Generalis Ordinis Primus, anno Domini. 1319:
1320. 2. F. Ambrosius de Piccolomineis, Nobilis Senensis.
1321. 3. F. Simon de Senis, uir sapiens, & bonus.
1322. 4. Sanctus Bernardus Nobilis Senensis, Iohannes de Tolomeis ante uocatus, hoc anno, Kal. Septembris, à Fratribus, hucusque eius desiderio & humilitati acquiescentibus, inuitus in Abbatem Generalem electus est: qui quamuis adueniente regiminis sui termino quotannis sponte cederet

Sl 4 deret

deret, quolibet tamen anno à fratribus confirmatus, Generalatus gradum per annos 27. sanctè amministravit.
Obijt anno 1348. die 22. Augusti.

1348. 5. F. Franciscinus de Aretio, electus die 22. Augusti.
1350. 6. F. Raynerius de Senis, electus Kal. Maij.
1351. 7. F. Laurentius de Aretio, electus Kal. Maij: cuius tempore statum est à Patribus, ut Generalis Abbatis officium per triennium duraret.

Generales Triennales.

1354. F. Raynerius de Senis, qui supra, secundo.
1357. 8. F. Saluius de Florentia, electus Kal. Maij.
1364. F. Raynerius de Senis, tertio.
1372. F. Saluius de Florentia, secundo.
1375. 9. F. Michael de Prato, electus Kal. Maij.
1378. 10. F. Matthæus de Landis, Pratenfis.
1381. F. Saluius de Florentia, tertio.
1384. 11. F. Iacobus de Aretio.
1387. 12. F. Ducius de Aretio.
1390. 13. F. Hyppolitus Mediolanensis.
1393. 14. F. Laurentius II. de Perusio.
1396. F. Matthæus de Landis, Pratenfis, secundo.
1399. F. Hyppolitus Mediolanensis, secundo.
1402. F. Ducius de Aretio, secundo.
1405. 15. F. Hieronymus de Perusio.
1408. 16. F. Iohannes de Vrbe ueteri.
1411. F. Laurentius de Perusio, secundo.
1414. 17. F. Laurentius III. de Aretio.
1417. 18. F. Hieronymus II. de Neapoli.
1420. F. Iohannes de Vrbe ueteri, secundo.
1423. F. Hieronymus de Perusio, secundo.
1426. 19. F. Andreas de Bononia.
1429. F. Iohannes de Vrbe ueteri, tertio; cuius tempore constitutum est, ut Generale capitulum de biennio in biennium celebraretur, & Generalis per biennium tantum præset.

Generales Biennales.

1431. F. Hieronymus II. de Neapoli, secundo; cuius tempore constitutum est, capitulum tertia Dominica post Pascha, deinceps celebrari. Hic Generalis confirmatus fuit à capitulo Generali, in Monasterio Ariminense celebrato.

F. L.

1435. F. Laurentius III. de Aretio, secundò, qui per aliud biennium confirmatus est.
1439. 20. F. Baptista de Podio Bonizzo, per sequens biennium confirmatus.
1441. 21. F. Franciscus Arengherius Bononiensis.
1447. 22. F. Nicolaus de Regio, per sequens biennium confirmatus.
1451. F. Baptista de Podio Bonizzo, secundò, confirmatus per biennium Bononie.
1455. F. Franciscus Arengherius Bononiensis, secundò, confirmatus per biennium.
1459. F. Nicolaus de Regio, secundò, per biennium confirmatus.
1463. 23. F. Bartholomeus de Monte Politiano, confirmatus per biennium.
1467. F. Franciscus Arengherius Bononiensis, tertio, præfuit diebus circiter viginti, quibus elapsis vitam cum morte commutavit, uacavitque Generalatus usque ad annum proximè sequentem.
1468. 24. F. Leonardus de Mezzauacchis Bononiensis, confirmatus per biennium.
1472. 25. F. Nicolaus II. Rouerella Ferrariensis, Illustrissimi Domini Bartholomei Rouerellæ Cardinalis Rauennatis F. Germanus, confirmatus est per biennium.
1476. 26. F. Jacobus II. de Carpo confirmatur.
1480. F. Leonardus de Mezzauacchis, secundò, qui confirmatur.
1484. 27. F. Dominicus de Leuco.
1488. 28. F. Iohannes II. Bedagius Mediolanensis, confirmatur.
1492. F. Jacobus II. de Carpo, secundò, qui mortuus est post mensem à sua electione.
1493. 29. F. Leonardus II. Imperialis Genuensis, qui confirmatur.
1497. F. Dominicus de Leuco, secundò, cuius tempore ordinatum, ne ulterius Generales confirmari possent.
1501. 30. F. Franciscus II. Arengherius Bononiensis, Francisci Arengherii Generalis Nepos.
1503. 31. F. Thomas Palauicinus Mediolanensis.
1505. F. Dominicus de Leuco, tertio.
1507. F. Franciscus II. Arengherius Bononiensis, secundò.
1509. F. Thomas Palauicinus, secundò.
1511. F. Dominicus de Leuco, quarto.
1513. F. Franciscus II. Arengherius, tertio, qui obiit mense quinto suæ promotionis.
1514. 32. F. Philippus de Viteliana.

F. Leo-

- 1516.33. F. Leonardus 111. Porcellus Eugubinus.
 1518.34. F. Barnabas Bononiensis, ex antiqua Ceuenninorum familia.
 1520.35. F. Constantinus Mediolanensis.
 1522.36. F. Michael 11. Volaterranus.
 1524. F. Barnabas Bononiensis, secundò, qui altero suæ promotionis anno mortem obiit.
 1526. F. Constantinus Mediolanensis, secundò.
 1528.37. F. Benedictus Tonsus Mediolanensis.
 1530.38. F. Angelus Albingalus.
 1532.39. F. Hyppolitus 11. Mediolanensis.
 1534.40. F. Cyprianus Veronensis.
 1536.41. F. Jo. Baptista Senensis, de Cennis, cognomento medicus.
 1538.42. F. Antonius Bentiuolus Bononiensis.
 1540.43. F. Vitus Pratenfis.
 1542. F. Cyprianus Veronensis, secundò.
 1544.44. D. Matthæus 11. Christianus de Aversa, hic impetravit à Summo Pontifice, ut monachi Olivetani Domini nuncuparentur.
 1546. D. Hyppolitus 11. Mediolanensis, secundò.
 1548.45. D. Benedictus 11. Porrus de Finiario.
 1550.46. D. Modestus de Bononia.
 1552. D. Io. Baptista Senensis, secundò.
 1554.47. D. Ambrosius 11. Carcanus Mediolanensis.
 1556.48. D. Placidus Neapolitanus.
 1558.49. D. Iulius Cæsar de Grassis Bononiensis.
 1560.50. D. Io. Franciscus de Florentia.
 1562.51. D. Augustinus de Legnaro Mediolanensis.
 1564.52. D. Barnabas 11. de Perusio.
 1566.53. D. Hyppolitus 111. Patavinus.
 1568.54. D. Cyprianus 11. Rosa, Neapolitanus.
 1570.55. D. Prothasius Contrurius, Mediolanensis.
 1572.56. D. Jo. Franciscus 11. Perusinus, cuius tempore sancitum est ut Generalatus per quadriennium duraret.
 Generales Quadriennales.
 1576.57. D. Augustinus 11. Bononiensis.
 1580.58. D. Pius de Nutis Senensis.
 1584.59. D. Marcus de capire Argeris.
 1587.60. D. Io. Baptista 11. Aversanus; hic statuit, ut Generalatus per triennium tantum duraret.

Generales Triennales. Secundo.

1590. 61. D. Gaspar Laudensis.

1593. 62. D. Laurentius 1111. Perusinus, nunc praest.

DECIMO KAL. SEPTEMBRIS.

Cœnomanis, Deposito Sancti Frambaldi Abbatis, & confessoris.

AUGUSTI 23.

Frambaldi.] De quo Molanus in additionibus ad Usuardum, hac die, cuius tamen res gestae me latent.

NONO CALEND. SEPTEMBRIS.

Constantinopoli, Sancti Georgij Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendisset, quod Sacras imagines frangeret, Sanctorumque reliquias cõbureret, eius iussu abscissis manibus, & capite incenso, migravit ad Dominum. Nivernis, Sancti Patricij Abbatis. In Gladbach, diœcesi Agrippinæ, Sancti Sanderadi, eiusdem cœnobij primi Abbatis. Andaino Monasterio, deposito beati Theodorici Abbatis, qui vivus, & defunctus multis claruit signis ac virtutibus. Eius corpus humo leuatum, Hugonistarum immanitate redactum est in cineres & fauillas. In Polonia translatio Sanctorum Martyrum, Benedicti, & quatuor sociorum monachorum. Apud Heduos, monasterio Ceruiduno, Sancti Nephtadij Presbyteri & monachi.

AUGUSTI 24.

Georgij.] De eo Mart. Roman. cum Baronio; hac die. & Græci in Menologio.

Patricij Abb.] Eius meminere idem Mart. Rom. cum Baronio; Usuardus, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Quo nixerit seculo ignoro.

Sanderadi.] De eodem Molanus in addit. ad Usuardum, hac die. itē Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 316. & in chronico Hirsugia. Vixit anno Domini 970.

Theodorici Abbatis.] De quo idem Molanus loco citato, hac die. & paulo fusius in indic. Sanctorum Belgij, ubi in duobus sibipsum contradicit, cum enim in Martyrologio, & in Calendario Belgico dixisset, cum hac die, anno 1085. obisset, in indiculo die sequenti, id est, octavo cal. Septembris anno 1084. mortem eius accidisse affirmat. Fuit Abbas S. Alberti Andaine.

Translatio SS. Benedicti.] Eandem, hac die, annotat Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 311. Quo ordine, & quanta magnificentia, quomodo

quoue tempore facta est referunt in historijs Polonicis, Matthias à Michonja lib. 2. cap. 9. Martinus Chromerus lib. 3. in Boleslao. 1. & Ioannes Dubravius in hist. Boiemica, lib. 6.

Nepradij] De quo Maurolycus, & Felici qui Nept alium legit, hac die Res eius gestas adhuc minime rescire potui.

OCTAVO. CALEND. SEPTEMBRIS.

TRaiecti, Sancti Gregorii, episcopi, & confessoris, qui fuit instructor Sancti Lugduni, episcopi Monasteriensis. Agathopoli, Sancti Seueri Abbatis, trecentorum sexaginta monachorum patris, miraculis & sanctitate celebris. In pago Viromandensi, depositio Sanctæ Hunegundis pretiosæ virginis Christi, & sanctimonialis. Andainæ, depositio Beati Theodoric Abbatis miraculis clari. In pago Lemouicensi, Sancti Aredii Abbatis, & confessoris. Eodem die, fuit incendium monasterii, & oppidi Tuitiensis, in quo corpus Domini cum, à flamma circumfusa intactum remansit.

AVGVSTI. 25.

Gregorii] De eo Mart. Ro. cum Baronio; Molanus in add. ad Vuardum, & in indic. SS. Belgij, & Galesinius, qui corruptè Georgium legit hac die. Vitam eius scripsit S. Lugderus episcopus Monasteriensis, eius discipulus, quam adfert Surius Tomo 2. die 26. Martij. Agunt de eodem Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 284. ubi eundem die 12. cal. Ianuarij, reponit: & lib. 4. c. 188. Petrus Crætepolius de episcopis Germanie; Hadrianus Barlandus, & Gerardus Noniomagus in catalogis Episcoporum Traiectensium, à quibus constituitur tertius illius Sedis Episcopus: fuit hic discipulus S. Bonifacii episcopi & martyris, monachus & Abbas S. Saluatoris Traiecti, ex quo monasterio ad Episcopatum assumptus anno D. 752. illum administravit ann. 32. obiitq. anno 784. & in suo monasterio sepultus est.

Agathopoli] Est ciuitas Gallie, quæ vfitatori vocabulo Monpelianus, Gallice, Montpellier, appellatur.

Seueri Abbatis] De quo Maurolycus, & Felici hac die. Petrus in Catalogo lib. 7. c. 113. Quo autem floruerit tempore adhuc me latet.

Hunegundis] De ea Molanus in add. ad Vuardum hac die. Vitam eius hac item die adfert Surius Tomo 4. quam composuisse videtur quia Episcopus ante annos 600. Fuit Monialis in Monasterio Humolana, & ea annum Domini 630.

Theodoric Abbatis] Huius depositionem, hac die, annotat Molanus in indiculo SS. Belgij. Migravit ad Dominum, ut ipse refert, anno D. 1084 Fuit Abbas monasterij S. Huberti Andainæ, & quamvis molanus

fit Canonizatus, corpus tamen eius, miraculis gloriosum, leuatum ex humo, in medium ecclesiæ digno honore reconditum fuerat, quod Hugonista-
rum feritate in cineres redactum est.

Aredj Abbatis.] De quo Molanus in addit. ad Vsuardum, hac die. Res eius gestas describit Gregorius Turon. hist. Franc. lib. 10. cap. 29. de gloria confessorum cap. 9. & de uita patrum. cap. 17. Floruit circa annum Domini 590. tempore eiusdem S. Gregorij Turorensis, cuius erat familia-
ris. Arit de eodem Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 34.

Incendium Tuitiense.] De quo idem Molanus loco citato, hac die. Extant de eod. li. 4. Ruperti Abb. Tuitiensis, editi Coloniae an. 1572. in 8.

SEPTIMO CALEND. SEPTEMBRIS.

Florentiæ, Monasterio Sancti Ioannis Euangelistæ, depositio Sæ-
tæ Margaretæ uirginis & Abbatissæ, ordinis Vallis Umbrosæ,
miraculis claræ.

AUGUSTI 16.

Margaretæ.] Tabule Vallis Umbrosæ à RR. PP. Bergomensibus ad me transmissæ de eadem agunt, hac die. Fuit patria Faentina; discipula S. Humilitatis primæ cœnobij S. Ioannis Abbatissæ, cui in regi-
mine successit; migravit ex hac uita an. 1330. & in Monasterio S. Salu-
non longe à Florentia iuxta Magistram suam sepulta est.

Sexto CALEND. SEPTEMBRIS.

Andaunæ, Monasterio Sancti Huberti, depositio Sancti Theo-
dorici Abbatis, & confessoris. Leodii, translatio Sancti Lam-
berci de crypta, in altare Sanctæ Crucis. Ciuitate Constantia in Ger-
mania, natalis Sancti Gebehardi Episcopi, & Confessoris, mira-
culis clari.

AUGUSTI 27.

Theodorici Abbatis.] Huius natalem annotat hac die Meyerus
Annal. Flandriæ lib. 2. ad annū 1150. Duerfum esse ab alio Theo-
dorico de quo 24. huius egimus, temporum ratio manifestat, ille enim an-
no 1084. uel 1085. à Molano refertur obiisse, iste uero anno 1150. Fuit
ex nobili Lernarum familia, patre natus Gonsone.

Transl. S. Lamberti.] De qua Molanus in addit. ad Vsuardum, hac
die. Natalis eius est die 17. Septembris, ibi de eodem agemus.

Gebehardi Episcopi.] De quo Molanus in addit. ad Vsuardum, hac
die. De eodem agunt Petrus Cratepolius de episcopis Germania, Belfore-
stus in sua Cosmographia in ciuitatis Constantiensis descriptione, qui ex
monacho S. Galli ad eam sedem assumptum narrat. Fuit Vthonis Comi-
tis Brigantini filius, ac 32. Constantiensis Episcopus creatus anno 980.
præfuit

præfuit episcopatu annis 16. & obiit 996. vt annotant Cōtractus in chronico, & Demochares de sacrif. misse tomo 2. cap. 35.

QVINTO CALEND. SEPTEMBRIS.

Bvchoniæ in Sueuia, depositio sanctæ Adelindis Abbatisæ.

AUGUSTI 28

Adelindis Abb.] De ea Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Cuius Monasterij Abbatisa fuerit, uel quo claruerit tempore, & quæ eius gestas quis scripserit, haftenus ignoro.

QVARTO CALEND. SEPTEMBRIS.

Lvetiæ Parisiorum, depositio Sancti Mederici Abbatis, qui diuus & mortuus miraculis claruit. Apud Urbem Louanium, talis sanctæ Veronæ uirginis sanctimonialis, filiæ Ludouici Regis Germaniæ. Hæc apud Rhenum monasterium construens, ex illius nomine illud Veronhoute appellauit, in quod spretis mundi illebris ingressa, sub regulari disciplina, tempus uitæ suæ in omni castitate transegit. In Monasterio Habenfi, Sancti Adelphi Abbatis eruditione, & sanctitate præclari. In Anglia, Sancti Sebbei regis, enachi & confessoris.

AUGUSTI 29.

Mederici Abbatis.] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Vsuarium, Galefinius, Maurolycus, & Felici, hac die. à quibus omnibus Presbyter appellatur. Tritemius tamen de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 21. Abbatem eum nominat Ednensem, & utranque solennitatem, depositionis scilicet, & Elevationis, hac die celebrari affirmat. Elenatus est de terra anno 984. Petrus uero in catalogo lib. 8. cap. 25. 4. nonas Septembris eundem reponit, anno præfato 984. migrasse asserens. Agit de eodem Tritemius in Speculo lib. 2. 4. cap. 92. quæ adferuntur à Mosandro temerè. Testatur Baronius eum Episcopum ab Vsuaro uocitari, at nihil simili exemplari meo repperi. Migravit in Monasterio S. Petri Parisijs, ubi uiraculorum gloria claret.

Veronæ uirginis.] De qua Molanus in addit. ad Vsuarium, & in die. SS. Belgij, hac die. Fuit filia Ludouici regis Germaniæ, ut testatur Petrus Cratopolus de episcopis Germaniæ, qui Moguntia eam obuisse dicit, indeque translata ad Monasterium S. Crucis, ubi nunc requiescit, in Louanium & Furam. Vixit anno 908.

Adelphi Abbatis.] Cuius natalem hac die annotat Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 310. Agunt de quodam Adelphio seu Adalmo Episcopo Metensi, Baronius, Molanus, & Galefinius, utrum tamen idem cum hoc nostro, affirmare non audeo, præcipue cum Tritemius

per quo floruit non explicet.

Sebbi Regis.) De eo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Eius vitam describit Beda de gestis Anglorum lib. 4. c. 11. Agit & de eodem Bugianus in hist. Monastica. Obijt anno 666. vii notauimus inferius in tractatu de Regibus Monachis.

TERTIO CALEND. SEPTEMBR.

Resbaco Monasterio, cognomento Hierusalem, Sancti Agili, qui eiusdem Abbas cenobii, multis virtutibus claruit. In territorio Meldesi, Sancti Fiacrii monachi, & cōfessoris, filii Regis Scotiæ, magna uirtutis uiri. Bononiæ, Sancti Bononii Abbatis, qui cum per multos annos Monasteriū omni edito uirtutis, moderationis, & sanctitatis exemplo rexisset, ingenti sui relicto desiderio, sanctitatis sue opinionem insignibus post mortem editis miraculis comprobauit. Hirsaugiæ Monasterio, Inuentio Sancti Brunonis eiusdem loci Abbatis decimiquarti.

AUGUSTI 30.

Agili.) De eo Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Præcedenti uero Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. ca. 92. Maurolycus autem & Felici die primo Septembris. Fuit ex monacho Luxouienſi & discipulo S. Euſtasi Abbatis, primus cenobij Resbacensis, quod S. Audolmus Episcopus construxerat, Abbas; pater eius Agnoaldus vir nobilissimus, & Sigeberti Regis Consiliarius. Claruit anno 670. ac moritur ætatis sue anno centesimo.

Fiacrii Monachi.) De quo Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in add. ad Vsuarium, & Galeſinius, hac die. Vitam eius, hac die, adfert Surſius Tom. 4. & Mosander Tomo 7. ex MS. codice ecclesiæ Traiectensis. Agunt de eodem Ioannes Leslaus Episcopus Rossensis de gestis Scottorum lib. 4. Hector Boetius in hist. Scotiæ, lib. 9. Franciscus Belforestius annal. Franciæ lib. 1. cap. 36. Fuit filius Eugenii IIII. Regis Scotiæ, discipulus S. Pharonis Episcopi Meldensis, ac Monachus cenobij Brodoli nemoris, in honorem S. Mariæ consecrati circa ann. D. 620.

Bononii Abbatis.) De eod. Mart. Ro. cum Baronio, hac die. Vitā eius & miracula, ex antiquis monumentis, olim per quendam Locedensem monachum exaratam adfert Mosander in To. 7. Surii, hac die. Eius meminit Carolus Sigonius de Regno Italia, lib. 8. & lib. 2. de Episcopis Bononiæ, in Eucherio Episcopo. Fuit natione Bononiensis, ex monacho monasterii S. Stephani, Abbas primus S. Mariæ Locedensis, in agro Percellensi: Sæctorem catalogo adscriptus à Ioanne Papa XX. non multis post mortem annis, quæ contigit anno D. 1026.

In-

Inuentio S. Brunonis.) Cuius meminit Tritem. in chro. Hirsangit hac die, factamq. refert anno 1460. ducentis fere & 40. post eius mortē, annis. Huius autem sanctitatem tribus in ea inuentione miraculi Deus attestatam voluit, & cæci illuminatione, claudi hominis pedum restitutione, & suauissimi odoris, ex eius sepulchro procedentis, fragrantia.

PRIDIE CALEND. SEPTEMBRIS.

IN Anglia, Sancti Aidani Episcopi Lindisfarnensis, qui sanctis operibus clarus quieuit in domino: cuius animā cum Sæctus Cuthbertus ouum pastor, in cælum ab Angelis ferri uidisset, relictis cultibus factus est monachus. In Anglia, Sanctæ Cuthburgis uirginis, & Reginæ. Ibidem, natalis Sanctæ Eansuuidæ uirginis, & Abbatis. Camalduli, Sancti Albertini Eremitæ Ordinis Camaldulensis, miraculis clari. Bobio monasterio, Translatio SS. Abbatum, monachorum, & sanctimonialium, qui in eodem cænobio requiescunt. In cænobio Blandinium dicto, dedicatio & consecratio Basilicæ beatorum Apostolorum Petri & Pauli. Apud Nuscum, Sancti Amari Episcopi, Ordinis monachorum Montis uirginis, sanctitate celebris. In Hibernia Sancti Guterri Oforij Comitis & monachi, miraculorum gloria celebris. Signiæ, Sancti Brunonis Episcopi, & confessoris.

AUGUSTI 31.

AIdani episcopi.] De eo Mart. Ro. cum Baronio, Molanus in addit. ad Usuardū, & Galefinius, hac die. Res eius gestas recenset Beda de gest. angl. lib. 3. cap. 2. §. 14. ubi de eius obitu agit, & alijs sequentibus usque ad 17. exclusiue, & in epitome ad annum 651. item in uita Cuthberti episcopi cap. 14. quas adfert Surius tomo 7. Agunt de eodem Tritemius de uir. ill. ordin. S. Bened. lib. 3. capit. 64. & libro 4. capit. 13. Demochares de sacrif. missæ tomo 3. c. 39. à quo numeratur primus episcopus Lindisfarnensis, cum prius monasticam vitam professus fuisset in cænobio Huenfi in Hibernia. Eius & meminit Polydorus in hist. angl. lib. 4. Ioannes Lesleus de gest. Scot. lib. 4. in Donaldto Rege, & alij. Obit anno Dom. 651. regiminis sui 17.

Cuthburgis.] alias Cuthburgæ; cuius meminit idem Molanus ibidem, hac die. Agit pauca de eadem Chorog. Britan. fol. 148. Fuit soror Inæ Regis Occidentalium Saxonum, & Uxor Egfredi Regis Northumbriæ, cui cum coniugij pertesa repudium misisset anno Domini 711. monasteriumq. uirginibus in oppido Vinburne construxisset, uirginitatem suam (uixerat enim cum uiro suo sine pudoris corruptione) Deo consecrans, sub monastica disciplina, miraculis clara, diē suam clausit. Agit de eadem Mart. Vuestmonast. in flor. hist. ad ann. 719. 727. et quædam Eansuuidæ.

Eansuuida uirginis.] De qua idem Molanus loco citato, hac die. De eadem agit Chorog. Britannic, fol. 264. Fuit filia Eadbaldi Regis Cantie, monialis primum, deinde Abbatisa Monasterij oppidi Folkstone in Cantuariensi agro: Nixit anno Domini 640.

Albertini Eremitæ.] Ex calendario excuso RR. PP. Camaldulensium. S. Marci Mantue, huius natalem accepi. Arbitror eum esse de quo loquitur Augustinus Florent. parte 2. hist. Camald. lib. 2. cap. 7. quem facit Patrem S. Iacobi à Certaldo, de quo ipsis idibus Aprilis egimus: Floruit Albertinus anno 1280.

Translatio Sancti Abbatum &c.] Huius translationis historia ad me transmissa est à RR. Patribus Bobiensibus, facta est autem presentibus Reverendissimo Episcopo Bobiensi, & toto Clero, & alijs testibus in instrumento notatis, anno Domini 1482. Indictione 15. hac die. Colombano de Cachefino Notario publico referente. In ea uero translata fuerunt Corpora Sanctorum;

Columbani primi Bobiensis Abbatis.

Attalæ, secundi Abbatis.

Bertulphi, tertij Abbatis.

Bobuleni, Abbatis.

Camugelli, Abbatis; item Sanctorum.

Cumiani: Romani: Vulcarij: Siniberti: Alli: Theoperti: Cuniberti: Tuni-
prandi: Rattaldi: Andree: Ioannis: Petri: Leonis: Bladulph: Moronei:
Agiboldi: Theodebaldi: Baudacarij: & Leompardi: monachorum
Bobiensium, numero 19. & alterius cuiusdam Sancti, cuius nomen præ
ueteritate caracteris legi non potuit. In alia etiam arcula, quæ conti-
gua est arcæ S. Attalæ Abbatis, reposita sunt, & translata cum alijs
pæfatis, corpora Sanctorum.

Petronillæ uirginis.

Sumiurgæ uirginis, &

Rotradæ uirginis.

Huius translationis instrumentum asseruatur in prædicto Bobiensi Mo-
nasterio. in Libro instrumentorum signato littera V.

Dedicatio & Consecratio.] De quibus agit Molanus in addit. ad
Vuardum, hac die.

Amati Episcopi.] De quo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Res
eius gestas eodem referente composuit Felix Renda Prior cœnobij Mon-
tis uirginis; Eisdem vulgari idiomate digessit Thomas Costo Neapolit-
anus in libro de origine Patrum Montis uirginis. Migravit à seculo
anno Domini 1193. ætatis sue 89.

Tt Guterri

Guterri Comitis.] Notatur huius Natalis hac die ab Ambrosio de Moralibus in hist. Hispan. lib. 6. cap. 34. Comitatu relicto fit monachus Laurenzane, in quo cœnobio moriens sepultus est in capella quati claustrum Monasterij, & liber miraculorum eius ibidem cum magna reuerentia asseruatur. Floruit anno Domini 970.

Brunonis Ep̃i) Notatur huius natalicius dies, hac die à Petro Diacono, lib. 4. Chron. Casinensis cap. 44. à capite 33. eiusdem, usque ad 45. conclusiue res eius gestas comprehendens. Eius & meminit idem Petrus lib. de vir. illust. Mont. Casin. cap. 34. In numerum Sanctarum relatus est à Lucio Papa 111. ut prodit F. Iosephus Panphilus ordinis Eremitarum Sancti Augustini, & Episcopus Signie, in chronico ordinis sui ad annum 1568. Fuit Bruno, siue Brunus natione Ligur, ex Nobili Astensium Stemmata, & Episcopus primum Signiensis, deinde Episcopatu abdicato monachus Casinensis, & Abbas postmodum 40. annis anno 1107. cui Monasterio cum annis 3. & mensibus 10. prefuit, à Paschali Papa 11. coactus est redire ad suum Episcopatum anno Domini 1111. ubi sanctitate, & doctrina clarus, ut eius opera manifestant, migravit ad Dominum. Agit de eo Baronius 18. Julij.

SEPTEMBER.

CALENDIS SEPTEMBRIS.

IN Prouincia Narbonensi, Sancti Aegidij Abbatis & confessoris. Hic è regia stirpe natus, ab ineunte ætate, sacris litteris, & charitatis officijs deditus, parentibus mortuis, omne patrimonium pauperibus erogauit: deinde in solitudinem secedens, herbarum radicibus, & ceruæ lacte, quæ statim ad eum horis ueniebat, duriter uictitans, miraculorum gloria clarus, migravit ad Dominum. In Alto Villari, depositio Sancti Ninardi episcopi Remensis, & confessoris. Venetijs in Monasterio sanctimonialium Sancti Blasij de Catoldo nuncupati in Iudicia depositio Sanctæ Iulianæ primæ eius loci Abbatis, quem congregato ibidem uirginum collegio mirabiliter instaurauit, auxit, & ornauit: huius sanctissimum corpus adhuc ibidem uisitur ita integrum, ut nihil desit, non secus quam si his proximis diebus è uita migrasset, dictu certè mirabile, visu tamen mirabilius. Eodem die, translatio Sanctæ Heduuigis Ducissæ, & sanctimonialis ordinis Osterreichensis.

SEPTEMBER